

Välkommen till

SOMMARKONFERENS
i Latorp 14–22 juli!

MIDNATTSROPET

Han vill leda den NYA TIDSÅLDERN

Sovjet-presidenten Michail Gorbatjov samlade för en tid sedan tusen forskare, politiker och andliga ledare från hela världen, i Kreml. De flesta av dem tillhörande det nätverk som tror på en ny tidsålder – New-Age-rörelsen. De anser sig själva som delaktiga i en global sammansvärjning "De i anden sammansvurna" som skall föra mänskligheten in i Vattumannens tidsålder. Vattumannen, menar man, symboliserar släckandet av en urgammal törst. Perestrojka (förändring) är ett nyckelord för New-Age-folket.

Se sidan 8



Han är överbefälhavare över en supermaktsarmé som kan utsläcka allt liv på jorden flera gånger om, samtidigt som han profilerar sig som världens främste fredsapostel.

Han är ledare för den ateistiska sovjetiska staten, samtidigt som han upphöjs som andlig ledare för miljoner människor i hela världen.

**Jeremias'
brev från
fängelset**

Se sidan 3



MIDNATTSROPET

30
ÅR

Berno och Joakim, efter två dygn i dominikanskt häkte:

-Vi satt i lyxcell för utläm

Det var ett hemskt ställe. Jag skulle inte ens låta min katt ligga där.

- Vi fick stå i nästan tre timmar med handbojor på, rakt upp och ner och bara vänta. Vi är väldigt kända på fängelset; många fångar och poliser vet att vi är kristna. När vi nu stod där, kom många och undrade. Det basunerades ut att vi försökt smuggla droger in i fängelset. Det var mycket olustigt och kränkande, men värre var tanken på att hela vårt missionsarbete genom detta blev misstänkliggjort.

Så rapporterade Bernardo och Joakim i telefonsamtal med hemförsamlingen i Stockholm, timmen efter det att de släppts från ett par dygns ohygglig upplevelse, fängslade för narkotika-innehav.

Klockan i Stockholm var ungefär midnatt. Omkring högtalarte-lefonen i Arne Imsens arbetsrum satt en hel skara av syskonen i församlingen. Majken och Folke, Joakims föräldrar, hade av och till suttit där sedan de nåddes av rapporten om att deras 15-åriga son tillsammans med tre andra från församlingen omhändertagits av polisen. Arne Imsen hade knappt lämnat skrivbord och telefon på två dygn. Samtal hade ringts till polismyndigheter, ambassader, journalister, advokater. Pressreleaser hade skrivits och te-lefaxats. Och när nu Joakim och Bernardo förmedlade sina färskare intryck från dessa skräckdygn, berättade de om hur församlingens intensiva kamp och massmedias reaktioner skapade irritation i det dominikanska polishögkvarteret.

- De blev ovanligt vänliga och ödmjuka efter den uppståndelse som blev. Men Jeremias sitter kvar som syndabock...

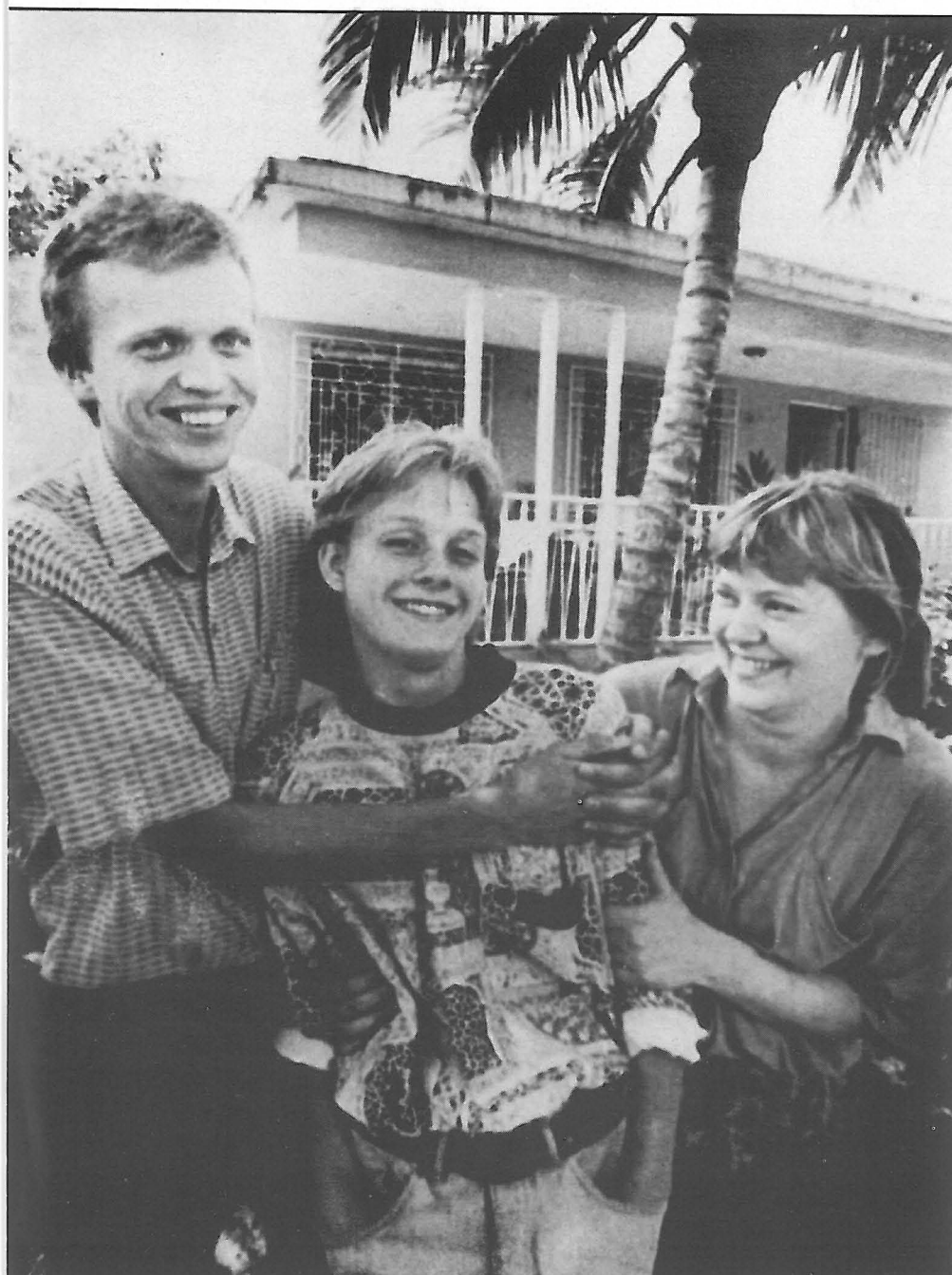


Foto: Bildservice

Kan du berätta vad som hände när ni blev tagna?

JOAKIM JAKOBSSON:

- Vi kom till fängelset och hade två kassar med oss som vi tänkte ge åt fångarna. När vi gick in, fick vi ställa kass-

arna på ett ställe. Och så skulle de kroppsvisitera oss, sedan fick vi hämta kassarna. Bernardo och jag hämtade en kasse, och Jeremias skulle sedan hämta sin. Sedan vet jag inte riktigt vad som hände, för jag satt en liten bit ifrån, och såg inget. Bernardo gick bort dit också.

Jag satt kvar och väntade. Så kom plötsligt två vakter och tog tag i mig och förde mig in i ett litet rum där Bernardo och Jeremias stod. Då visiterade de oss en gång till, och satte på oss handbojor. Vi fick gå in i ett rum och ställa oss. Sandra kom efter en liten stund dit, och hon behövde inte ha några handbojor. Efter två - tre timmar hämtade de vår buss. Då fick vi hoppa in i den. Tre civilpolis-er körde oss i den till häktet. Narkotikaroteln. Så kroppsvisiterade de oss en gång till. Så satte de in oss i häktet. Vi satt där i två dygn.

Hur låg ni?

- Vi låg på madrasser på golvet.

Var det flera än ni där?

- Jag, Bernardo och Jeremias, och så tre killar till.

Fru Karin Widén är glad att få återse sin man Bernardo och Joakim Jakobsson i frihet.

ningar...

Hur var rummet?

– Det var jättelitet. Tio kvadratmeter, kanske. Där var en pissoar – en slags toalett som vi lade en madrass i. Dom gjorde om den till säng. De andra låg på golvet. Jag låg i pissoaren. Fast de hade gjort rent där – försökt, i alla fall.

Var det stank i rummet?

– OM!

Och där fick ni ligga! Kunde du sova i pissoaren?

– Ja, jag sov ganska mycket. Man hade inget annat att göra, liksom...

Inte precis en mänsklig behandling!

– Nej, det var det inte. Jag skulle inte låta min katt ligga där engång. Cellen vi var i, var för utlänningar. Jag vet inte om jag skulle vilja se de andra cellerna.

Du menar alltså att er cell var bättre än de övriga?

– Ja, det här var tydligen någon slags lyxcell!

När ni blev tillfångatagna, fick ni handbojor på er, och lämnade alltså Victoria; inför alla, iförda handbojor?

– Ja, de liksom kedjade ihop oss. De tog min vänstra arm, båda armarna på Jeremias, och höger arm på Berno. Så fick vi gå där allt folket var, när vi skulle ut i bussen. Man kände sig som en riktig brottsling.

Hur länge fick ni ha handbojor på?

– Tre – fyra timmar. Och det var massor av beväpnade poliser omkring oss. De hade kulsprutor och batonger. Flera hade piskor. En gång slog de Jeremias. De frågade honom vem som lagt dit knarket. Och han svarade, att det kanske var en polis. Och då slog de honom i bröstet.

Upplevde du behandlingen förnedrande?

– Ja, ibland.

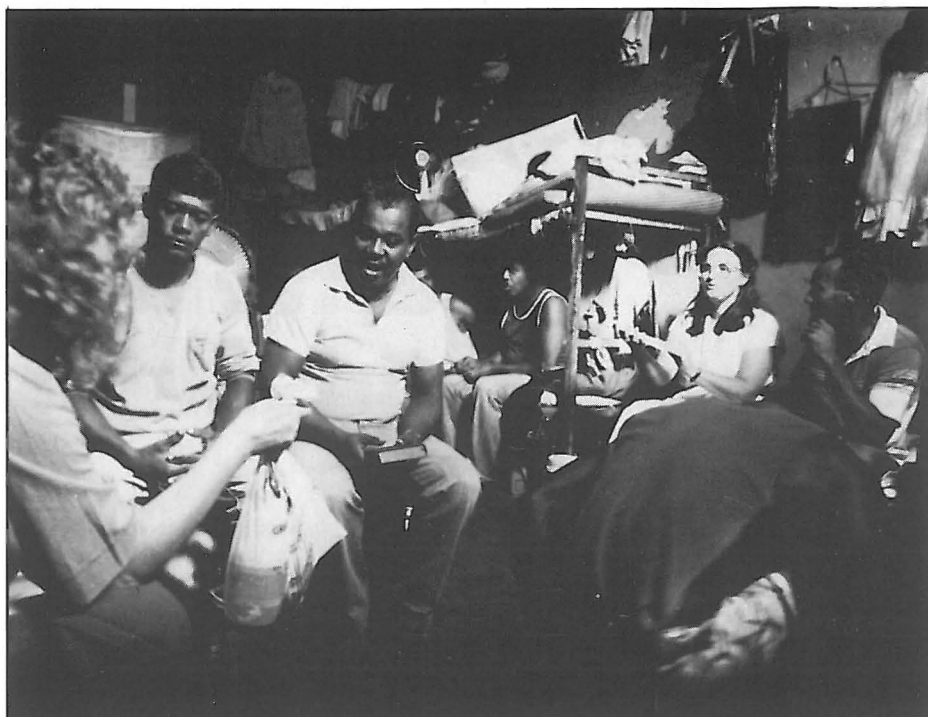
Var du rädd?

– Ja, det är klart man var... Man visste ju liksom inte vad som skulle hända...

BERNO WIDÉN:

– Innan vi åkte till fängelset, köpte jag maten i ett varuhus och packa-

fortsättning sidan 24



Våra kära bröder Artemio, Carlos och Marcelino, vid ett tidigare besök i det beryktade Viktoria-fängelset. Där sitter de fortfarande kvar.

Käre och ärade pastor Arne!

Jag skriver till dig för att säga att jag mår bra och dåligt. Bra, därför att jag vet att det finns en Gud i himlen som ser allt, och dåligt för det fruktansvärda sättet att våldföra sig, som djävulen har satt i sinnet och hjärtat på dem som förföljer oss för att förgöra oss. Men vi bör, som barn till Gud, vara redo till allt, men jag vet att Gud har varit med oss, ty när vi var i fängelset Victoria, och polisen där kom och anklagade oss och behandlade oss illa, verkar det som om det var änglar som höll fast mina ben och händer, så att jag inte skulle hoppa på dem. Även när de förhörde i polishögkvarteret, gav de mig örfilar i ansiktet och slag i bröstet och hotade med en käpp för att jag skulle säga att det där knarket var mitt. Jag ska inte skriva mer om det, för när jag tänker på det, så gråter jag. Längre fram ska jag skriva mera detaljerat, för jag vill se hur långt man ska gå med mig.



Arne, jag vädjar att alla de kristna komuniteterna i Sverige och Norge ber till Gud för mig, att han ger mig kraft att uthärda prövningarna, för många vänner som använder droger omger mig, och de slåss, och jag vill inte ha mera problem. Tala med advokaten, så att han agerar snabbt!

Nu vill jag skriva litet om orättfärdighet.

Arne, jag har lagt märke till att du skrivit om ett speciellt ämne, och det har inte varit förgäves. Om rättssäkerhet och spel med den korrumperade makten. Jag har läst och jämfört med dem som sköter rättsordningen här med kriminella fångar och med oskyldiga, och jag tänkte på att det verkligen är ett spel med den korrumperade makten. De spelar med den oskyldiges frihet och med de kriminellas straff.

Jag har talat med en fånge som satte eld på ett hus; han brände en mor och hennes dotter inne. Efter sex månader blev han försatt i frihet, med hjälp av pengar. Nu är han åter fängslad för något ännu värre. Jag har också talat med en som mördat. Han försattes i frihet efter tre månader, mot att han betalade 5.000 pesos till advokat och domare. Men jag har också talat med fångar som kommit hem från sitt arbete och blivit fängslade, underställda "rättvisan", och så har suttit några år utan rättegång, som i fallet med våra fängslade bröder som har suttit i femton år anklagade, utan att rättvisa skipats.

Arne, jag vill skriva en andra del till temat över spelet med den korrumperade makten, om du tillåter. Inte bara från fångarna här, utan också från oss, för jag har två gånger varit offer för orättfärdigheten här. Jag förväntar mig svar. Bed för mig.

Jeremias Quezada

ARNE
IMSEN

Anpassa er inte efter denna tidsålders väsende!

Varje enskild kristen måste bli en livsförmedlande kanal för Andens liv. Låt oss överge allt som är oss till hinder – spektaklet, spelet, teatern – överge alltsammans och gå framåt!

Gå framåt i detta sammanhang innebär att återvända till de ursprungliga kraftkällorna.

När kristenheten blivit erkänd och skaffat sig maktpositioner i det profana samhället, är den vanligtvis så avfällig och genomfalsk att den inte har några förutsättningar att presentera något evangeliskt. Det som blivit erkänt som kristen tro, verksamhet och livsstil, har vanligtvis ingenting att göra med urkristendom. Ett av de mycket viktiga momenten i en väckelserörelse är känslöengagemanget. Kyrkligheten har varit mycket rädd för detta i alla tider, för känslöengagemang innebär ju att vanliga gränser blir sprängda. Då har man talat om subjektivism, sekterism, fanatism, osv.

Med kyrklighet menar jag det etablerade, institutionaliserade och kultiverade, religiösa maktblock som kallas kyrka – det kan vara frikyrka eller statskyrka. Självklart handlar det om byggnader, organisationer, funktionärer – vanligtvis en omfattande, kostbar, ineffektiv och fullständigt meningslös apparat som inte har någon funktion att fylla, annat än att den utgör ett dekorativt inslag i kultursamhället.

Det som varit typiskt för de kristna är inte tempel. Det gamla Jerusalem var tempelstad, men det nya Jerusalems kännetecken är att det saknar tempel.

Gud har slagit sin boning över sin församling. Detta måste framgå av den kristna församlingens position och ställningstaganden. Den ska inte vara en politisk, ekonomisk och kulturell faktor. Den kristna församlingen är helt utanför detta. Matriklar, behörighetshandlingar och protokoll kanske kan vara nödvändiga för att vi ska fungera med den fysiska begränsning man måste acceptera och kännas vid i tiden. Men att detta på något sätt skulle ha en sakral funktion är uteslutet.

Det finns knappt något värre organ i vårt land än "den kristna rikstidningen" Dagen. Denna tidning har aldrig gjort något annat än gått förnekelsens väg, under sken att vara väckelsekristet språkrör. Det lilla frö av väckelsekristendom som en och annan läsare, främst insändare, försöker fortlämpligt in i tidningen, blir fullständigt utplånat eller uppslukat av allt mångleri på kultursidor, annonssidor och nyhetssidor.

Man surfar på vilken våg som helst! Blir det modernt med talet om Jesu tillkommelse och att använda eskatologin som ett medel att befrämja de intressen som trots allt ligger under och styr, är man inte främmande för den möjligheten. Man använder ekumeniken när det passar, eskatologin när det passar, ekonomin när det passar. Man kan till och med tala om Nya Testamentets gemenskapsideal, och exempelvis framställa sin bank som ett uttryck för kristen penningpolitik! Det är förljuget och ruttet!

Sättet jag uttalar mig på kan verka väldigt fränstötande, men det kan inte vara mera fränstötande än tidningen Dagens presentation av kyrkorna, dopet, ämbetena, gemenskapen. Alltsammans är totalt förvanskad och förändrad; så det finns ingen gemensam beröringspunkt med Nya Testamentets värld.

Ingen ljuger så mycket som prästerna. De har specialiserat sig på sina dogmatiska lögnar, vilka de sprider med statens hjälp. De får enormt mycket pengar för att sprida vad de påstår är kristendom, fastän det i realiteten är kvalificerad villfarelse, för att inte säga hedendom. Knappt någon säga rent ut hur situationen är. Det gäller att vara opportunist och se till att man har goda kontakter, är diplomatisk och inte förlorar sina relationer. Det gäller ju att få ut sina ekonomiska bidrag och rädda sin karriär.

Den sociala frågan är sannerligen inte oväsentlig för predikanterna. Vad ska alla pastorer, präster och predikanter göra om vi skrotar kyrkan? Det bästa vore om så skedde, för då kanske en och annan präst tvingas krypa ner på knä och be Gud om hjälp att överleva. Detta skulle säkerligen leda till väckelse för ganska många.

Jag har historiskt stöd för vad jag säger, men vad mer, jag har också Bibeln på min sida. Jag kan placera båda fötterna på bibeln, på apostlarnas lära och på den urkristna församlingens tillämpning i exempelvis frågan om omvändelsens nödvändighet. Det viktigaste är inte att vi drar folk till kyrkorna, utan frågan är om vi befolkar himmel eller helvete med vår förkunnelse och det vi sysslar med.

Det finns ingenting kyrkan är så rädd att konfronteras med, som dessa människor som inte går att hejda, därför att de har lidelse för sanningen. De är de farligaste som finns för kyrklig förfining och kultur. Därför är väckelsen så oerhört viktig. Den kommer som en flod av hänryckning, hänförelse och entusiasm. En offensiv av tårar och vändor. Den leder fram till att dödens gränser sprängs, och något uppenbaras av vad kyrkan saknar. Väckelsen uppenbarar kyrkans falskhet, fräckhet, förförelse, ondska och babyloiska väsende på ett sådant sätt att till och med en och annan präst kommer till tro, vilket inte betyder så litet.

Sven Lidman sa en gång: "Förr var de kristna förföljda, men aktade. Nu är de accepterade – men föraktade." Han sa också när tidningen Dagen låg i sin linda, och gjorde utfästelser om att bli den väckelsekristna rösten i tiden: "Det är detsamma som att kasta väckelsen ut i rännstenen". När man ser biskopar, missionsföreståndare och påvar, rockartister och idrottsrapporter i tidningen, blir man verkligen bekländ. Som om denna tidning inte skulle ha annat att informera om i denna tid!

Nu samlas man i Nyhem under temat: "Jesus kommer!" Det är mycket möjligt att det är en klok planering, när siffrorna dalar i statistiken, och subventionerna möjligen sjunker. Då kan det vara dags att påminna om att Jesus kommer, för att skapa ett slags krismedvet-

ande som kan få till följd att människor-na blir mera engagerade att värva prose-lyter.

Man ska alltså tala om Jesu tillkommelse – samtidigt som "publikmagneterna" ska dra folk. Rockgrupper och andra professionella talanger och artister som aktualisera det kristna budskapet. Den förfärliga anpassningen till modernt tänkande och handlande tränger in i församlingslivet.

Anpassning till en modern människosyn, föreningssyn, jämlikhets- och emancipationskrav ligger på astronomiskt avstånd från nytestamentligt församlingsliv. Detta försöker man nu lansera. Inte för att vinna Guds rike, utan för att flirta med människorna. Man försöker locka människorna med att visa hur jämlika och demokratiska vi är – detta är humbug, rakt igenom. Feghet, svek, förräderi!

Vi har rätt och skyldighet att vara upprörda och gå emot detta. Det är vår förmån att tala det språk som den urkristna församlingen och apostlarna talade. De gjorde kategoriska ställningstaganden mot kulturliv, politik, gillen, fackföreningsliv och annat som församlingen blivit offer för, om den låtit sig lockas in i den typ av allianser och ekumenik som idag betraktas som ädla uttryck för sann och äkta kristendom.

D en katolska kyrkan har gjort om den enkla och okomplicerade frälsningsläran till ett sakramentalistiskt system av mystik, magi, besvärjelser och naturligtvis också konst och kultur.

Tidningen Dagen har fått omkring hundra miljoner kronor av staten för att bygga ett bålverk emot all sann och levande väckelsekristendom. Dessa hundra miljoner har använts just i syfte att förhindra tillflöde av sann och levande kristendom.

Minimikrav man ställde på den kristna församlingen förr var avskildhet. Att bevara sin identitet, och kämpa mot tendenser till förvärldsligande likställighet. "Anpassa er inte efter denna tidsålders väsende". Det spelar ingen roll, vilka publikmagneter man får, vilka tekniska hjälpmedel man kan skaffa sig, vilka ekonomiska resurser man förfogar över, om man inte har Andens enorma kraft. Varje enskild kristen måste bli en livsförmedlande kanal för Andens liv. Låt oss överge allt som är oss till hinder – spektaklet, spelet, teatern – överge alltsammans och gå framåt!

Gå framåt i detta sammanhang, innebär att återvända till de ursprungliga kraftkällorna. Om detta ska kunna bli en verklighet, måste vi åter aktualisera de gamla bönemötena. De är samlingsplats för behovets barn, som börjar söka efter den utrustning bibeln utlovar åt alla dem som är Jesu Kristi uppståndelsevittnen i tiden.

HISTORISKT BESLUT PÅ EG-TOPPMÖTE

Den 25 juni fattade EG-länderna sitt viktigaste politiska beslut sedan 1985 då de enades om att genomföra den inre marknaden. Beslutet innebär att EG den 14 december inleder förhandlingar i Rom (!) om att bilda en politisk union. Förhandlingarna väntas pågå minst ett halvår. Bl a händelseutvecklingen i Östeuropa har lett till en samordning av EG-staternas utrikespolitik. ■

BABYLON ÅTERUPPBYGGS

En halvtimmes resa från Bagdad, söderut, har det forna Babylon legat i ruiner i årtusenden. Nu har den irakiske enväldshärskaren Saddam Hussein satt igång ett gigantiskt byggprojekt för att återuppliva den forna stormakten. Att döma av de kolossala avbilder av honom själv, konstnärligt inplacerade i den historiska miljön tycks Hussein se sig själv som en sentida uppföljare till Hamurabi och Nebukadnessar. ■



TIOTUSENTALS SOVJET-JUDAR GENOM FINLAND

Just nu förbereder man sig i Finland att bli genomgångsland för tiotusentals sovjetjudar på väg till Israel. Den finske utrikesministern Pertti Paasio var i månadsskiftet juni-juli i Mellanöstern för att bl a diskutera detta. Från början skulle denna trafik kommit igång redan i maj, men Finlands ledning oroade sig över uppgifter att sovjetjudarna bosätter sig på ockuperade områden. Mycket talar nu för att flyktingströmmen kommer igång i juli månad. Enligt finsk television har ett mindre antal judar redan passerat den finsk-sovjetiska gränsen genom hjälp av finska privata organisationer. 150 000 judar beräknas lämna Sovjetunionen i år. ■

SVENSK LAG TILLÅTER HOMOSEXUELLA BLI ÄKTA MAKAR

Den 15 juni överlämnade socialstyrelsen ett förslag till regeringen som innebär att två personer av samma kön kan registrera sitt förhållande. Socialstyrelsen kallar det för "registrerat partnerskap". Detta är naturligtvis ett trolleri med ord eftersom det handlar om att ge dessa förhållanden samma status som äktenskapet, med ett enda undantag, nämligen adoption. Varför adoptionsmöjligheten utesluts förklaras med att man i utlandet inte har samma syn i dessa frågor. ■

NÅGOT SAKNAS I SVENSKA KYRKAN

Så rubriceras en artikel i Kyrkans Tidning, nr 24 i år. I artikeln får vi läsa om två ungdomar inom svenska kyrkan som specialiserat sig på att ta hand om "sekternas offer". De säger att, vi skulle kunna jobba dygnet runt om vi orkade, men de vill i stället sprida ansvaret för sektproblematiken: "Varje stift borde ha någon ansvarig som är insatt i de här problemen. Det behövs mycket mer utbildning i de här frågorna överhuvudtaget". Vart de skall vända sig som blivit förförda av svenska kyrkans falska sakraments- och frälsningslära, framgår inte av artikeln. ■

SVERIGE FÄLLT 12 GÅNGER I EUROPADOMSTOLEN

Under 80-talet har den svenska staten blivit fälld 12 gånger i Europadomstolen. Flera av fallen har handlat om barn, föräldrarätt och myndighetsmissbruk. Ett utslag i Europadomstolen har också gjort att man i Sverige numera kan överklaga myndighetsbeslut. Förra året skrev 223 svenskar till Europadomstolen. För närvarande ligger flera fall färdiga för behandling, där svenska föräldrar processar emot den svenska staten angående sina egna barn. I flertalet av dessa bedöms föräldrarna vinna sina mål. ■

Guds tankar OCH människotankar

Det är helt ödesdigert när kristna människor är beredda att ta emot mesta möjliga av evangelium, av Herren Jesus själv och av uppenbarelsen, men vägrar att acceptera det bestämnda och konkreta – KORSET

Herren Jesus säger till Simon Petrus: "Gå bort Satan, och stå mig icke i vägen; du är för mig en stötesten, ty dina tankar är icke Guds tankar, utan människotankar". (Matt 16:23) Varför var det nödvändigt att Jesus tillrättavisade en av sina närmaste medarbetare och lärjungar på detta vis? Det kan ju tyckas hårt och strängt i överkant. Men vi ser i Bibeln, att när Petrus en gång har hämtat sig från den både närgångna och stränga inblandningen i hans tankevärld, och när han har dragit sina slutsatser, är det som han har varit med om tillsammans med Herren Jesus och den första församlingen – då börjar han själv att i sin undervisning trycka på det nödvändiga i att kontrollera sina egna tankar.

Och Paulus inleder sin omfattande undervisning i både Romarbrevet och i det första Korintherbrevet med att göra särskilda markeringar mot det som han kallar "fåfängliga tankar".

"Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo

till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade." (Rom 1:21)

"Ingen bedrage sig själv. Om någon bland eder menar sig vara vis genom denna tidsålders visdom, så blive han en dåre, för att han skall kunna bliva vis. Ty denna världens visdom är dårskap inför Gud. Det är ju skrivet: 'Han fångar de visa i deras klokskap', så ock: 'Herren känner de visas tankar, han vet att de äro fåfängliga'. (1 Kor 3:18–20)

Hos Job finner vi ett uttalande som liksom sammanfattar betydelsen av de verser vi har läst i Matteusevangeliet, Romarbrevet och första Korintherbrevet: "Jag vill undervisa eder om huru Gud går till väga; huru den Allsmäktige tänker vill jag icke fördölja. Dock, I haven ju själva allasammans skådat det; huru kunnen I då hängiva eder åt så fåfängliga tankar?" (Job 27:11–12)

Just felaktiga tankar kan vara ett väldigt hinder för det Gud vill göra. I det andra Korintherbrevet talar Paulus om "tankebyggnader" och "tankefunder" i samma kontext som "fästen" och "höga bålverk" (2 Kor 10:4–5)

Hos Hesekiel finner vi ett profetiskt avslöjande av de fåfängliga tankarna. Han avslöjar nämligen fyra stora huvudlinjer som de fåfängliga tankarna ofta följer, när han vänder sig emot vissa talesätt och ordspråk som är förhärskande i Israel. För det första möter vi då den falska säkerheten i Hes 11:3, men jag citerar från början av kapitlet:

"Och en andekraft lyfte upp mig och förde mig till östra porten på HERREN's hus, den som vetter åt öster. Där fick jag se tjugofem män stå vid ingången till porten; och jag

såg bland dem Jaasanja, Assurs son, och Pelatja, Benajas son, som voro furstar i folket. Och han sade till mig: 'Du människobarn, det är dessa män som tänka ut vad fördärvligt är och råda till vad ont är här i staden; det är de som säga: 'Hus byggas icke upp så snart. Här är grytan och vi äro köttet.' Profetera därför mot dem, ja, profetera, du människobarn.'

Profeten tränger genom Herrens öga in i makthavarnas krets, och blir vittne till deras hemliga rådslag. Här finner vi ett resonemang som verkligen är typiskt för den falska säkerheten. I vår tid säger man ibland: "Rom byggdes inte på en dag". Här, i detta sammanhang, får det alltså den betydelsen att man vidmakthåller en ogudaktig passivitet, och vägrar ta itu med uppenbara orättvisor.

I Haggai 1:2–4 finner vi samma attityd: "Så säger HERREN Sebaot: Detta folk säger: 'Ännu är icke tiden kommen att gå till verket, tiden att HERREN's hus bygges upp.' Men HERREN's ord kom genom profeten Haggai; han sade: Är då tiden kommen för eder att själva bo i panelade hus, medan detta hus ligger öde?"

I 1 Tess 5:1–3 har vi den yttersta konsekvensen av denna falska säkerhet och dessa i sanning fåfängliga tankar: "Vad åter angår tid och stund härför, så är det icke behövt att därom skriva till eder, käre bröder. Ty I veten själva noggsamt att Herrens dag kommer såsom en tjuv om natten. Bäst de säga: 'Allt står väl till, och ingen fara är på färde', då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke

kunna fly undan."

För det andra, som en följd av det första, har vi bespottelsen i Hes 12:21:

"Och HERREN's ord kom till mig; han sade: Du människobarn, vad är det för ett ordspråk I haven i Israels land, när I sägen: 'Tiden går, och av alla profetsynerna bliver intet'? Säg nu till dem: Så säger Herren, HERREN: Jag skall göra slut på det ordspråket, så att man inte mer skall bruka det i Israel. Tala istället så till dem: 'Tiden kommer snart, med alla profetsynernas fullbordan.'"

Ur den falska säkerheten kommer bespottelsen. De fåfängliga tankarna ingår i ett helt filosofiskt system, och det är intressant att se hur grundligt Hesekiel avslöjar dem inför våra ögon.

2 Petr 3:3-4 har också något att säga om detta: "Och det mån I framför allt veta, att i de yttersta dagarna bespottare skola komma med bespottande ord; människor som vandra efter sina egna begärelser. De skola säga: 'Huru går det med löftet om hans tillkomme? Från den dag då våra fäder avsomnade har ju allt förblivit sig likt, ända ifrån världens begynnelse.'"

Den falska säkerheten – bespottelsen – och nu följer ingenting mindre än den moderna psykiatrin. Hesekiel avslöjade den redan för två och ett halvt årtusende sedan i Hes 18: "Och HERREN's ord kom till mig; Han sade: Vad orsak have I till att bruka detta ordspråk i Israels land: 'Fäderna hava ätit sura druvor, och barnens tänder bliva ömma därav'? Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, I skolen ingen orsak mer hava att bruka detta ordspråk i Israel. Se, alla själar äro mina, faderns själ såväl som sonens är min; den som syndar, han skall dö." (Hes 18:1-4)

Den moderna psykiatrin, som bygger på Freud, beteendevetenskap och primärforskning med mera, binder människan vid de lagar som hennes arv och miljö har dikterat för henne. Men Guds Ord visar att banden och beroendet inte är absolut bindande. Individen kan omvända sig till Gud, och blir då befriad från det som annars med lagbunden omutlighet ser ut att styra hennes livsväg i tidigare generationers spår.

Det finns frälsning från synden i Herren Jesus Kristus! Det finns kraft att leva rättfärdigt genom Evangeli-

um – och om än pappa och mamma har, genom sitt dåliga föredöme, skapat alla förutsättningar för att barnen ska bli syndare, så behöver de ändå inte bli det.

Det finns en faktor som inte är mänsklig; arv – eller miljöbunden, och det är Jesu Kristi uppenbarelse. Detta fick Paulus uppleva på Damaskusvägen. Jesus lever!

För det fjärde har vi då den falska tron, eller den falska uppenbarelsen, kort och gott; den falska religionen, Hes 33:17: "Men nu säga dina landsmän så: 'Herrens väg är icke alltid densamma', då det fastmer är deras egen väg som icke alltid är densamma."

Här angriper man själva Guds uppenbarelsen, för att ge Gud andra egenskaper än Han egentligen har. Andra gudar och deras tillbedjare flyttar in i Israel och cirkeln är slut. De fåfängliga tankarnas fyra stora huvudlinjer har fullbordats. Inte utan skäl varnar oss Johannes: "Kära barn, tagen eder till vara för avgudarna." (1 Joh 5:21)

Detta ger oss perspektiv på Jesu tillrättavisning av Petrus, så att vi bättre förstår allvaret i den. Det var nämligen något i Petrus' tankevärld, och i hans konversation, som väckte Herrens vrede. Och detta; Petrus' tankevärld och hans konversation, visar sig vara direktinspirerad av Satan själv.

Petrus lyssnade till djävulen – och det är Jesu Kristi undervisning som avslöjar att så är fallet. Jesus hade nämligen talat och undervisat en hel del. I hela avsnittet i Matt 16:13-23 ser vi att Herren Jesus går igenom folkets uppfattningar om Honom själv; om Jesus. Han frågar lärjungarna vem de menar att han är, och får deras bekännelse just av Petrus. Jesus berömmar Petrus för detta, han talar om församlingen och om att han ska ge Petrus himmelrikets nycklar. Men när han börjar förklara för lärjungarna vad som snart ska ske i Jerusalem, då är det stopp. Då reagerar Petrus som vi ser i den tjugoandra versen, och Jesus i sin tur tillrättavisar honom.

Här har vi också en oerhört värdefull lektion i vad som är skillnaden mellan Guds tankar och människotankar. Det är helt ödesdigert när kristna människor är beredda att ta emot mesta möjliga av Evangelium, av Herren Jesus själv och av uppenbarelsen, men vägrar att acceptera det bestämda och konkreta – korset.

Hur är det med oss? Vi ska stanna litet inför det som Jesus säger i den tjugotredje versen: "...måste gå till

Jerusalem..." Målmedvetenheten. "...lida mycket..." Sanningsenligheten. "...av de äldste och överstepräster och de skriftlärdar..." Myn-digheternas roll. "...uppstå igen..."

När en gång Petrus har hämtat sig och smält sina intryck från tiden för korsfästelsen, uppståndelsen, den första församlingen och pingsten, förföljelserna och fängslandena som sedan följde, då kommer han själv att förmana de kristna. "Då nu Kristus har lidit till köttet, så väpnen ick I eder med samma sinne; ty den som har lidit till köttet har icke längre något att skaffa med synd." (1 Petr 4:1)

När vi närmare begrundar vad Jesus säger i Matt. 16:23 får vi klart för oss vad han menar när han säger "Guds tankar".

Likaså kastar Paulus undervisning i Filipperbrevet ljus över ämnet: "För övrigt, mina bröder, vad sant är, vad värdigt, fad rätt, vad rent är, vad som är älskligt och värt att akta, ja, allt vad dygd heter och allt som förtjänar att prisas – tänken på allt sådant. Detta som I haven lärt och inhämtat och haven hört av mig och sett hos mig, det skolen I göra; och så skall fridens Gud vara med eder." (Fil 4:8)

"...vad sant är..." Jesus talade sanning om korset och lidandet, han föll inte till föga för något önsketänkande. Han sade som det var.

"...vad värdigt är..." Han kungjorde sin avsikt att gå till Jerusalem, trots allt det skulle komma att innebära. Han ämnade inte dra sig undan.

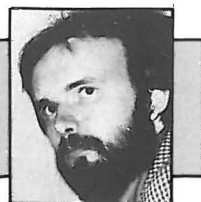
"...vad rätt är..." Han höll sig med de här informationerna inom en liten krets av lärjungar.

"...vad rent är..." Hans motiv var oklanderliga, och det gäller din och min frälsning, liv i Gud och evigheten hos Gud.

Vi kan fortsätta: "...vad älskligt är, vad som är värt att akta, vad som är dugligt och vad som är prisvärt" – den åttafaldiga tankevärlden i Herren Jesus Kristus, såsom Paulus utvecklar den här.

Jag överlämnar mig med dessa rader åt läsarens egna böner och meditationer, särskilt åt dig som behöver vara med om en sinnesändring av det här slaget; en sådan sinnesändring som Petrus upplevde!

Text:
**HANS
LINDELÖW**



Är han ledaren för der

Sovjet-presidenten Michail Gorbatjov samlade för en tid sedan tusen forskare, politiker och andliga ledare från hela världen i Kreml. De flesta av dem tillhörde det nätverk som tror på en ny tidsålder – New Age-rörelsen. De anser sig själva som delaktiga i en global sammansvärjning "De i anden sammansvurna" som skall föra mänskligheten in i Vattumannens tidsålder. Vattumannen, menar man, symboliserar släckandet av en urgammal törst. Perestrojka (förändring) är ett nyckelord för New Age-folket.

Vem är Gorbatjov? Är han ledaren för den nya tidsåldern eller bara en galjonsfigur i en snabbt sönderfallande supermakt? Helt klart är han en annan typ av sovjetledare än de vi har vant oss vid under några decennier av kommunistisk diktatur. Nästan alla människor i öst som väst, har en uppfattning om honom, men omdömena går starkt isär.

Den västerländska pressen har skapat en personkult omkring honom. Lyssna bara på dessa rubriker ur några svenska tidningar: "Den nya tidens ledare", "Grandios Gorba-

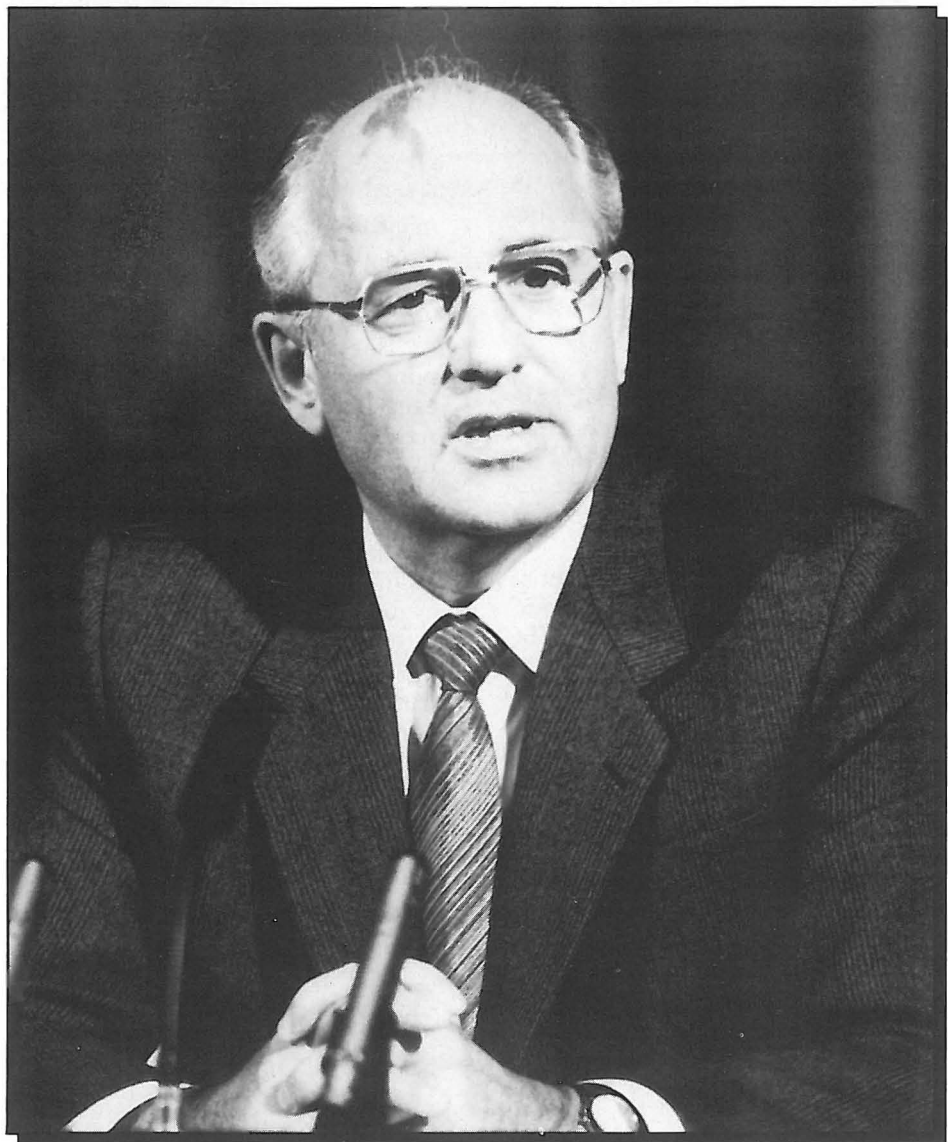


Foto: Pressens Bild

tjov", "Genidrag av Gorbatjov", "Gorbatjov lovar Sovjet en 'fullblodsdemokrati'", "Thatcher hyllade sovjetiska reformer", "Berg av rosor för Gorbatjov", "Jubel åt Gorbatjov", "Leende Gorbatjov tjuvar amerikaner".

I USA visade det sig att Gorbatjov var mer populär än landets egen president vid en opinionsundersökning. Och när han nu senast besökte Kalifornien möttes han av banderoller med texten: "Gorbatjov – for President!" Gorbatjov som presidentkandidat – i USA.

GORBY-FEBER

En lukrativ marknad för gorbatjovmasker, –tröjor och speciella tofflor, har öppnats i USA. Där har också den stora internationella tidskriften Time utnämnt honom till Decen-

niets man. Man motiverar det bl a med att "Gorbatjov är en världsklassledare med ingen annan i sin klass". Time skriver också: "En av de många ironierna i gorbatjovfenomenet är att han måste åka utomlands, till hjärtat av sina motståndares land, för att höra de stora folkskarorna bejubla honom."

I Sovjetunionen har nämligen tongångarna varit de motsatta. Där har nu fem år av perestrojka lett fram till en ökad korruption, kraftiga prishöjningar, svältkatastrofer och en växande marknad för maffian.

Problemen på hemmaplan är enorma. De baltiska staterna kämpar för sin frihet. Det spända läget i Asserbajdan och Armenien gränsar till inbördeskrig och det jäser i flera av de andra delrepublikerna. Gamla kommunikationssystem bryts ner men några nya kraftfulla strukturer exis-

nya tidsåldern?

terar inte, vilket gör att det som tidigare fungerade dåligt, nu inte fungerar alls. Kaos och sammanbrott hotar. "Själva existensen för Sovjet står på spel, inom landets egna, nuvarande gränser" skrev här om dagen ansedda International Institutet of Strategic Studies, i sin årsrapport från London.

Gorbatjovs ställning bättras inte av att hans politiske huvudmotståndare, Boris Jeltsin, nyligen valdes till den ryska rådsrepublikens president.

Perestrojkans lärjungar vill nu gå längre än Gorbatjov och förverkliga de förändringar om vilka de har hört, precis som en gång anabaptisterna i strid mot Martin Luther, ville göra upp med den katolska villoläran helt ut. I den processen blev Luther förnyelsens värste fiende och en grym förföljelse och utrotning av den nya rörelsens ledare började. Vad kommer måntro att hända i Sovjetunionen? I Baltikum?

Men Gorbatjov som själv kallar sig en stor optimist, har inte gett upp sina positioner. Han lyckades för en tid sedan genomdriva ett nytt presidentämbete, en vittgående maktposition, skraddarsydd för honom själv. Han lyckades också bli vald till det ämbetet av en stor majoritet. Han äger nu, åtminstone på papperet, mer makt än någon annan ledare i Sovjetunionens historia. Och just nu behandlas ett nytt lagförslag där den som "förtalar eller förolämpar" presidenten skall kunna bli dömd till upp till två års straffarbete, tre år i fängelse eller böter motsvarande 30 000 kr.

FREDSAPOSTEL

På sina utlandsresor har han alltid sin fru Raisa vid sin sida. Detta är någonting nytt för en sovjetledare. Vem såg någonsin Bresjnevs fru eller någon av de tidigare föregångarnas fruar i den officiella positionen? Och vem minns deras namn? Kanske ingår detta i Gorbatjovs moraliska upprustningsprogram, där familjen på nytt igen får en större betydelse i det sovjetiska samhället. Raisa Gorbatjov är för övrigt judinna, dotter till en framstående judisk-sovjetisk kulturpersonlighet. Vissa sovjetiska källor menar att också Michail är av judisk börd.

"Det intellektuella och biografiska

ursprunget för Gorbatjovs radikalism kommer troligen alltid att vara ett mysterium", skriver Time.

Bland bibeltroende, världen över, har också frågorna varit många inför denna märklige man. Framför mig på bordet ligger en bok med titeln: "Har den verkliga Antikrist kommit?" Framsidan utgörs av en stor färgillustration av den sovjetiske presidenten.

Det är helt uppenbart att om "det redan har utgått många antikrister", så är Gorbatjov en av dem. Han förenar i sin person många diametrala motsatser:

■ **Han är överbefälhavare över en supermaktsarmé som kan utsläcka allt liv på jorden flera gånger om, samtidigt som han profilerar sig som världens främste fredsapostel.**

■ **Han är ledare för den ateistiska sovjetiska staten, samtidigt som han upphöjs som andlig ledare för miljoner människor i hela världen.**

■ **Uppenbarelsboken talar mycket märkligt om "kvinnas hår" och "lejons tänder". I Gorbatjov är den omaka kombinationen av sensualism och 'järnhand' förkroppsligad.**

Text:
PER ARNE
IMSEN



Det är helt uppenbart att om "det redan har utgått många Antikrister", så är Gorbatjov en av dem. Han förenar i sin person många diametrala motsatser:

Han är överbefälhavare över en supermaktsarmé som kan utsläcka allt liv på jorden flera gånger om, samtidigt som han profilerar sig som världens främste fredsapostel.

Han är ledare för den ateistiska sovjetiska staten, samtidigt som han upphöjs som andlig ledare för miljoner människor i hela världen.

Uppenbarelsboken talar mycket märkligt om "kvinnas hår och lejons tänder". I Gorbatjov är den omaka kombinationen av sensualism och 'järnhand' förkroppsligad.

Helt uppenbart har hans messianska fredsbudskap fått hela mänskligheten att lystra till och det språk han använder då han predikar fred och perestrojka är väckelsemötets. Lyssna bara till några uttryck ur Gorbatjovs bok med namnet Perestrojka. Han talar där om att väcka de som har somnat, att man måste gripa sig an uppgiften med själ, hjärta och sinne. Så använder han en gammal anekdot. "En vandringsman gick fram till några som höll på att bygga ett hus och frågade den ene efter den andre: 'Vad håller du på med?' En svarade irriterat: 'Det ser du väl. Från morgon till kväll släpar vi på de här eländiga stenarna'. En annan reste sig, rätade på ryggen och sade stolt: Det vi bygger skall bli en kyrka! Om man har detta höga mål för ögonen, ett glänsande tempel på en grön kulle, blir de tyngsta stenar lätta, det slitsammaste arbete en glädje." "Vi bör följa samvetets bud. Det är bra att medborgarna förstår detta. Vad mera är: De accepterar det i hjärta och sinne." "... befrämja människornas tro på socialismens ideologiska framsteg och hopp om att samhället skulle genomgå en andlig väckelse!"

Gorbatjov sa också dagen innan han skulle träffa påven i november förra året: "Vi måste få en sinnets revolution".

Ledaren för den ateistiska staten blev döpt som barn och har vid olika tillfällen använt bibliska liknelser i sina tal. Och som nyvald sovjetledare 1985 sa han i en intervju med

fortsättning nästa sida

ÄR HAN LEDAREN...

fortsättning från föregående sida

tidningen Time: "Gud i det höga har inte förvägrat att ge oss tillräcklig visdom att finna vägar till en förbättring av våra relationer".

I samband med Gorbatsjovs senaste besök i USA (juni -90) anordnades en galamiddag med ett fåtal speciella gäster. Platsen på Gorbatsjovs högra sida tilldelades världsevangelisten Billy Graham. (Han var för övrigt tidigt ute och förklarade, trots den underjordiska kyrkans protester, hur problemfritt de kristna i Sovjet och Östeuropa hade det under sina kommunistiska regimer.)

Gorbatsjov säger om sina framtidsvisioner för Sovjetunionen: "Jag ser ett samhälle som har funnit en väg att harmonisera sig med naturen. Jag ser ett land på väg mot moralisk stabilitet – ett land som förnyar sina gamla andliga värden och berikar dem med nya."

NEW AGE I KREML

I början av det här året samlade Gorbatsjov tusen forskare, politiker och andliga ledare från hela världen i Kreml. Många av dem tillhörande det nätverk som tror på en ny tidsålder

der – på vattumannen som i sitt ämbär bär förändring, fördjupning och förändligande. Över en helsida i Svenska Dagbladet under bilden av Gorbatsjov proklamerar rubriken: "Han vill leda den nya tidsåldern". Och i ingressen sägs det att han har försatt oss alla i en tid där ingenting längre är säkert och förutsägbart.

De inbjudna gästerna skall nu hjälpa Gorbatsjov möta världens kris och ett nytt Sovjet. Gorbatsjov själv håller ett anförande om "noosfären" – den kraft som styrs av mänsklighetens samlade tankar. Här möter Gorbatsjov sin trognaste publik samman dragen från 83 länder, främst USA och tredje världen. De hyllar honom som den man som har initiativet när det gäller att tala för en global miljöpolitik, för att rädda jordens överlevnad.

Detta är New Age-rörelsens folk. De anser sig själva som delaktiga i en global sammansvärjning "De i anden sammansvurna" som skall föra mänskligheten in i vattumannens tidsålder. Vattumannen, menar man, symboliserar släckandet av en ur gammal törst. *Perestrojka* (förändring) är ett nyckelord för New Age-rörelsen.

Konferensen som kallas Globalt fo

rum, för fram många sådana tankar och alternativ som kallas "Den nya tidsåldern" och hela konferensens grundbult är tanken att vi först måste bli andliga, rena vår inre miljö, för att kunna ta itu med den yttre miljöförstöringen.

EKOLOGISK KATASTROF

I Sovjet är det ekologisk katastrof av jätteformat. Stora områden av tidigare åkermark förvandlas till öken. Andra områden är så förgiftade av rovdriften att de ej går att bruka. Livsmedlen är förgiftade. På Kolahalvön är naturen totalt förstörd genom den giftsprutande kolossala industrin i området. Och nere i syd är stora områden obebodiga genom Tjernobyl-katastrofen.

På konferensen har samlats mullor, rabbiner, arkimandriter, lamor, biskopar, predikanter, japanska buddister, stormuftin av Syrien, sikernas överhuvud på västra halvklotet och en uråldrig medicinman från Kenya tillsammans med ingenjörer, biologer, astronomer och ekonomer, där de applåderar Gorbatsjov som världens ledande miljökampe.

Han själv tog upp alla de stora hoten och allt det hoppfulla i avspänningen mellan supermakterna. Han



Michail Gorbatsjov med sin fru Raisa, ett charmerande par som tar västländerna med storm.

Foto: Pressens Bild

föreslog ett Gröna korset, ekologiska specialistteam som kan rycka ut till katastrofområden. Och så förnyade han sitt förslag om total kärnvapen-nedrustning.

Till sist utvecklade han teorin om "noosfären – en framtida förändring, lik den då liv uppstod på jorden, då geosfären blev biosfär. När noosfären snart bildas förenas allt tänkt och sagt i ett gemensamt styran-de undermedvetet, det stora Förnuftet". "Mina damer och herrar, allt klokt och viktigt vi sagt dessa dagar ingår numera i noosfären", sa Gorbatsjov som avslutning.

Männen kring Gorbatsjov förklarade på konferensen att nu måste vi bygga det ekologiska samhället, byggt på respekt och vördnad för den heliga naturen – och för Gud. Vi måste möta den låga moralen, den ökade brottsligheten, miljöförstörelsen med detta. Det finns ingen annan väg, menar de, varken för Sovjet eller världen. Vi kan gå före, här måste i alla fall allt byggas om från grunden. Och Pitirim som är en av värderarna för konferensen säger: "Om Sovjetunionen skall kunna bli bättre måste moralen höjas. Där har kyrkan en stor uppgift".

PR-JIPPO

Nu har sovjetledaren varit i USA på toppmöte med den amerikanske presidenten Bush. Från detta PR-jippo iscensatt av de "fredsölskande" supermakterna meddelas att man kommit överens om att skära ner de strategiska kärnvapnen med 1/3. (Strategiska kärnvapen = de som når 500 mil och mer) Hade man skurit ner till hälften, som först var sagt, hade man bara varit tillbaka till 1980 års nivå. Så stor har den upptrappning varit som har skett i tysthet de senaste 10 åren.

Efter de överenskomna nedskärningarna finns fortfarande så mycket strategiska kärnvapen kvar att supermakterna aldrig kommer att kunna använda allt.

Parallellt med dessa nedrustningsförhandlingar upprustar man för fullt på nordkalotten. 50 mil norr om

Luleå han Sovjet 70% av hela sin ubåtsflotta. Där har också NATO- och Warszawapakten 4000 atomstridsspetsar. (10 ggr mer än i Centraleuropa) Var särskild ubåt kan utplåna norra halvklotets 200 större städer. Det är det mest kärnvapentäta området i hela världen. Och var 20:e minut byggs en ny Hiroshima-bomb på jorden. Jag vill påminna om ett uttryck i Dan 11:27 "Båda ko-

ras, målet är detsamma."

Gorbatsjov har också mycket klart och distinkt uttalat i sitt perestrojka-program att förnyelsen i Sovjetunionen är en förnyelse och fördjupning av Lenins kommunism.

Är Gorbatsjov Gog? Hesekeel 38 talar mycket märkligt om vad som skall ske i ändens tid. Hur Gog, hövdingen över Ros tillsammans med



Gorby-dockor, här saluförda i Tokyo. I USA är det en stor produkt just nu.

nungarna skola hava ont i sinnet, där de sitta tillhopa vid samma bord, skola de tala lögn"...

Gorbatsjov har lyckats med konststycket att samtidigt som han är högste befälhavare över sovjets alla stridskrafter som har tillräckliga arsenaler att utsläcka allt liv på jorden, framstå som den största fredsapostel mänskligheten har att hoppas på. Detta är något av den förtrollningskonst Antikrist kommer att utöva på hela mänskligheten.

Hela mänskligheten står frågande, undrande med blicken åt ett speciellt håll. Vad skall Gorbatsjov göra nu?

REGIMENS MAN

Vi får inte glömma bort, då vi överfalls av massmediala superlativer och lovord, att Gorbatsjov trots allt är regimens man. Vladimir Maximov säger: "Regimen är alltid maskerad. Nu har den bytt stil och det stilbytet personifieras av Gorbatsjov, som spelar sin roll på ett mycket skickligt sätt. Regimen är annars i grunden densamma och dess slutliga mål är också detsamma som tidigare: Världsherravälde. Medlen kan föränd-

flera andra folk skall anfalla Israel, landet dit folket har församlat sig från alla jordens hörn. Där freden nu är upprättad. "På den tiden skall planer uppstå i ditt hjärta och du skall tänka ut onda anslag." Men på den dagen skall Herren strida för Israel och fiendens här kommer i grunden att bli totalt förstörd i "Gogs larmande hops dal".

Efter detta skall Herren upprätta Israel och "utgjuta sin Ande över Israels hus".

Gorbatsjov är nog inte Gog, men var inte för säker "på styggelsens vinge skall förödaren komma".

För en kristen människa står det klart att jordens framtid inte avgörs av varken Gorbatsjov eller Bush. Varken den ena eller den andra supermakten. Utvecklingen i världen pekar klart åt ett enda håll – Jesus kommer! Bibelns profetior går med precision i uppfyllelse. Må detta väcka oss till vaksamhet och beredskap på evakuering. Maranata!



ULLA NÄSHOLM
rapporterar från Colombia

Jag är ingen tiggare, deklarerade Luz Mila Meza, dömd till tolv års fängelse:

–Jag är ju barn till en

Ulla Näsholm och Belkys Rodriguez har varit i Colombia, och här berättar hon om Luz Mila Meza som blev frälst under sin egen tid i fängelset. Luz berättar:

–Man förde mig till psykiatriker för att se om de kunde göra något för mig, men ingen lyckades hjälpa mig att bli en annan människa. Förändringen kom först när Jesus frälste mig. Det ingen annan kunde, det gjorde Jesus i ett ögonblick.

Nu är hon fängelsemissionär, och hennes dröm är att få ett hus till fångarnas barn.



Foto Ulla Näsholm

– Man kan varken stå eller ligga i de här isoleringscellerna. När jag själv satt inne och det blev allt för besvärligt började jag sjunga, och när man bad mig tystna sjöng jag högre och högre, tills jag blev placerad här. Då fick jag iallafall vara ifred, säger Luz Mila Meza.

För en kort tid sedan hade vi förmånen att göra en resa i Colombia. Avsikten var först och främst att introducera Christina Imsens kassetter där, men givetvis också att besöka olika församlingar. Vi träffade många syskon i olika möten och såg också en hel del av landet, som är vackert och rikt och inte alls så farligt som vi föreställt oss. Åtminstone inte på den nivå vi befann oss – som besökare och turister. Dessutom kunde vi göra oss förstådda på spanska och det gör ju tillvaron lite mindre skrämmande.

Bland dem vi mötte vill vi gärna presentera Luz Mila Meza för tidningens läsare. Hon arbetar i fängelserna, framförallt i Barranquilla, där

vi träffade henne, men också i andra fängelser. Hon är i sanning ett levande vittnesbörd om vad Gud förmår.

En dag hade jag förmånen att vara med henne på besök i ett av fängelserna som låg inne i själva stan.

Luz Mila knackade på en järndörr och en liten fyrkantig lucka öppnades. När vakten såg vem det var släpptes vi in. Man hälsade artigt på oss och sedan var det i stort sett bara att gå runt som vi ville. Att det inte var besökstid hade ingen betydelse, inte heller att jag hade kamera och tog en del foton inne i fängelset.

Många har blivit omvända och några sjöng kristna sånger och körer för att tillkalla vår uppmärksamhet när vi gick förbi deras celler. En man

ropade till mig:

–Ingen har gjort så mycket för fångarna som denna kvinna har gjort... Några andra var lite misslynta över att hon inte kommit med färg för att måla deras celler.

–Vi har ju städat och sopat bort spindelväven nu, när kommer du med färgen som du lovat?

–Jag kommer med färg och penslar i övermorgon, försäkrade hon och därmed lät de sig nöja.

Medan vi stod där på taket till fängelset berättade Luz Mila sin historia.

–Jag är en ex-fånge och jag blev frälst genom en äldre kvinna som kom till fängelset och vittnade. Då hade jag varit i fängelset i fyra dagar. Kvinnorna i cellen sa bestämt ifrån

Kung!

att ingen fick lyssna på vad "de evangeliska" sa.

–Det låter nästan hemskt, men det var främst för att utmana kvinnorna som jag sa att jag ville lyssna. När man sedan frågade om någon ville ta emot Jesus Kristus som sin frälsare, sa jag att det vill jag.

Dömd till 12 års fängelse

–Det var lite av trots i det, och säger något om hur förskräcklig jag var. Men jag var ju ny i fängelset och ingen av de 31 kvinnorna där kände mig. Jag var dömd till 12 års fängelse för mord, olaga vapeninnehav, knark och falska pengar.

–Det blev nästan upplopp när jag sa att jag ville bli frälst, men jag stod fast vid det jag sagt. På kvällen påminde jag mig om vad kvinnan sagt – att man kunde bli frisk i namnet Jesus. "Om det verkligen är sant, hela mig," bad jag.

–Jag hade en tumör och led av ständiga blödningar. Det kom ut blod och vävnadsrester i stora mängder och sedan upphörde blödningarna. Jag var botad.

–Någon tid senare bad jag att Jesus skulle ta bort mitt begär efter rom (jag var svårt alkoholiserad) och jag upplevde hur Gud gjorde ett under i mitt liv. Jag blev fullständigt fri!

Luz Mila fortsätter att berätta om sitt otroliga liv. Tiden i fängelset var svår och prövsam och kvinnorna gjorde allt för att göra livet outhärdligt för henne. Man spottade i hennes mat eller kastade vatten i den och använde hennes matkär till toalett...

–Men jag lärde mig ju att fasta, säger Luz med ett leende. När det blev alltför besvärligt började jag sjunga och när man bad mig tystna sjöng jag högre och högre tills jag blev placerad i isoleringscell. Då var jag nöjd – jag fick ju vara ifred en tid.

Medan vi står och berättar om detta vinkar en av fångarna på oss och vi går över taket till motsatta sidan.



Luz är högt uppskattad av både fångar och vakter. Hon ställer upp till varje pris. – Jag vet ju hur det känns att sitta inne, säger hon.

Där sitter en man inlåst i just en sådan isoleringscell och så fick jag på nära håll se hur Luz Mila föredrog att bo, framför att vara tillsammans med de andra.

Cellen är gjord i cement och så liten att man inte kan stå upprätt och så smal att man inte kan ligga i den, men inte heller sitta någorlunda bekvämt. Mannen som satt där, ville få hjälp att komma därifrån och Luz Mila lovade att ringa direktören senare.

För att få ekonomisk hjälp för sin verksamhet går Luz Mila på besök i olika företag och på det sättet blir det möjligt med målarfärg, städartiklar, kläder, biblar eller annat som kan användas i arbetet.

–Jag ger aldrig pengar till en fånge. Behöver någon hjälp med mat, kläder eller annat är det bättre att ge dem det, men aldrig pengar i handen.

Luz Mila berättar när hon själv satt inne, kom de evangeliskt kristna på besök och ibland ville de ge henne pengar.

–Det tog jag aldrig emot. Jag är ju barn till en kung; jag är ingen tiggare, deklarerade hon.

De andra kvinnorna attackerade henne också för detta, inte för Luz Milas skull, utan för att de nu inte kunde ta pengarna ifrån henne.

Luz Mila är 37 år och har nu varit frälst i tre år. Hon har absolut ingen kristen bakgrund och har enligt vad hon säger, aldrig vetat vad kärlek var eller kunnat känna något för någon.

–Den enda känsla jag hade var HAT och jag försökte flera gånger att döda min far. När jag var elva år knivskar jag en faster och då blev jag utslängd hemifrån.

En taxichaufför sålde henne till ett hus för prostituerade och det var det

enda sätt hon sedan kände till för att försörja sig.

Men hon ville leva ett annat liv än detta och gjorde några försök att ta sig ur detta liv, dock utan någon större framgång. Första barnet föddes på gatan och Luz Mila var så full att hon inte har något minne av förlösningen, bara att hon så småningom hamnade på sjukhus. Hon var då 17 år. Efter en tid gifte hon sig och fick flera barn.

–Jag har fem barn, fyra som är mina egna och ett som någon gav mig när jag var full. Jag tog emot det och räknar det som mitt – det är ju min son och han bor också med mig nu.

Men livet blev inte lugnare eller särskilt annorlunda även om det rent materiellt var bättre.

–Man förde mig till psykiatriker för att se om de kunde göra något för mig, men ingen lyckades hjälpa mig att bli en annan människa. Förändringen kom först när Jesus frälste mig. Det ingen annan kunde, det gjorde Jesus i ett ögonblick.

Jesus Kristus satte mig fri

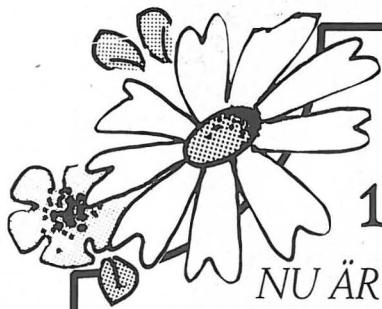
–Jag grät och grät och det gamla liksom rann bort i tårarna och det blev något nytt inom mig.

–Sedan fick jag gå runt och bedja om förlåtelse till många, många människor. Först och främst min faster som jag invalidiserat.

Nu har vi hoppat över ett led. Hur kunde Luz Mila bli fri efter 11 månader, då hon var dömd till 12 års fängelse? Det vet inte Luz Mila. Eller rättare sagt hon VET att det var Jesus Kristus som satte henne fri. Hon hade ingen advokat och blev trots detta frisläppt efter 11 månader och hon finner ingen anledning att forska i hur det gått till.

fortsättning sidan 24

Välkommen till Maranatafolkets SOMMAR KONFI

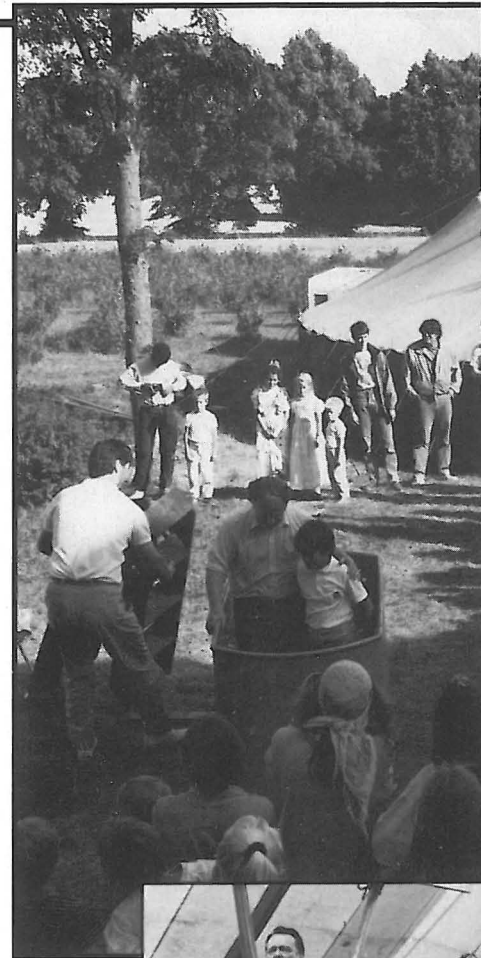


LATORP

13 km väster om Örebro

NU ÄR DET SÄRLAREGNETS TID är mottot. Särilaregnet; det sista som faller för att skörden skall kunnamogna, innan den slutliga avbärgrningen sker. Världen har väl aldrig gått igenom sådana omvälvningar som just under detta sista år. Ideologiernas sammanbrott, omstrukturering av hela världspolitiken. Gamla murar rivs. Man vill ha en ny ekonomisk världsordning för att inte gå miste om möjligheterna till materiell välfärd. Den yttersta tidens levnadsvillkor kräver vår uppmärksamhet och förberedelse!

Vi inbjuder därför till en veckas samling omkring Guds Ord. Det gäller att hitta rätt i denna tid av förvirring och upplösning. Låt oss samlas och påminnas om om vår kallelse i tiden för att bli skickliggjorda till tjänst!



Från Dominikanska Republiken:



Fam BERTIL PRYBIL



ANGELICA o SAMUEL PIO PEREZ



ULLA NXSHOLM

Från N Afrika:

MOUSSA med familj, LILIAN DAHLBERG



HUVUDTALARE:



ARNE IMSEN



JAN EGIL HAFSAHL



ALF PETERSON



GUNNO ANDERSSON



KJELL HÄGERMAN



CHRISTINA och PER ARNE IMSEN



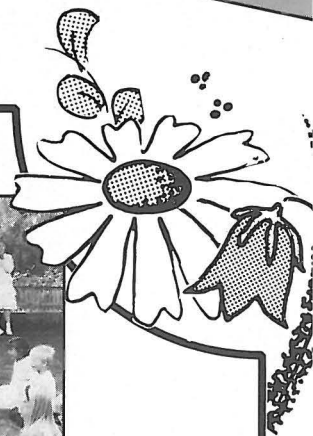
FOLKE JAKOBSSON



NU är det SÄRL

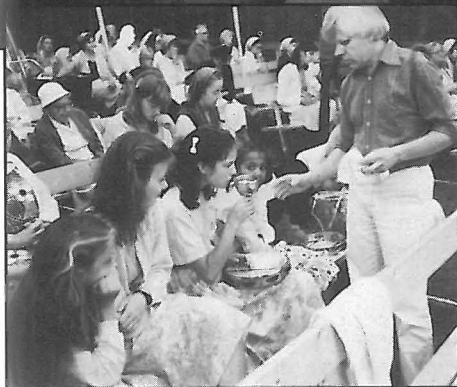
Dagligen 11⁰⁰ 15⁰⁰ 19⁰⁰

RENS 14-22 juli



BARNVÄNLIGT

- Samlingar för barnen om dagarna (Tag med musikinstrument!)
- Barnvakter finns på området
- Stora grönområden och barnvänligt bad alldeles i närheten.
- **INKVARTERINGEN ORDNAS** i logement, rum, tält eller husvagn på området.
- **BESPISNINGEN** ordnas i mattält.
- Inte heller i år tas några anmälningsavgifter ut för mat och husrum. Vi önskar även nu att från var och en lösa det genom **PERSONLIGA OFFER** under konferensen. Kostnaden finns naturligtvis ändå, men utslaget per person blir det knappt 175 kr om dagen.
- Utgifterna för maten under konferensen kan sänkas om vi **HJÄLPS ÅT** med att skaffa fram olika matprodukter som behövs in natura. Ring oss gärna på 019-964 72, så får du information om vad som behövs.



TAGE JOHANSSON



STINA FRIDOLFSSON



MÄRTA STRÖMMARE



ROBIN WIDEN



HANS LINDELÖW



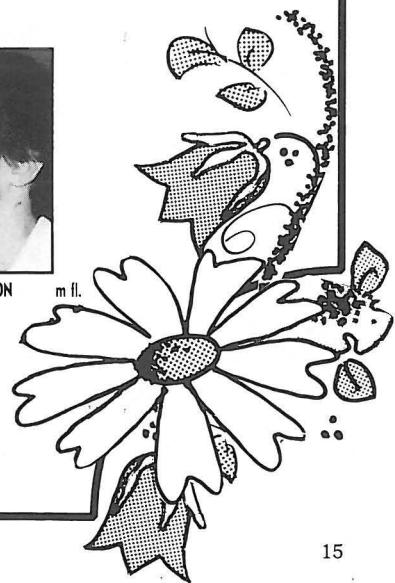
PEDER BLOM



MIKAEL ELIASSON

m fl.

AREGNETS TID!





STÄNDIGT NÄRMARE HERREN

Gud skapade människan till sin avbild. Hans tanke var att människan skulle leva i en underbar, ostörd gemenskap med Gud. Men människan valde att gå sin egen väg. Hon var olydig och handlade tvärt emot Guds bud. Så började ett långt lidande för hela mänskligheten. När ondskan fått ingång och fäste, bredde den ut sig över hela jorden. Det blev elände, lidande och orättvisor.

I 1 Mos 12 läser vi: "Och Herren sade till Abram: Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade. Och Abram gick åstad, såsom Herren hade tillsagt honom, och Lot gick med honom. Och Abram var sjutiofem år gammal, när han drog ut från Haran." Det var alltså Abram som fick kallelsen från Gud själv, men hans brorson Lot följde med honom. Det var i och för sig naturligt. De var släkt, och hade levat tillsammans. Vad som var speciellt kännetecknande för Abram var den innerliga gemenskap han hade med Gud.

Vi kan på flera ställen läsa om att Abraham trädde närmare Gud. Så står det inte om Lot. Bara att han följde med Abraham.

I följande kapitel läser vi om hur den skilsmässa som med nödvändighet måste bli mellan Abraham och Lot kom till stånd. De kunde inte längre vara tillsammans, det blev schismer. Lot valde åt sig ett land som såg väldigt vackert och fint ut. Han lyfte upp sina ögon och såg Jordanslätten. Den var vattenrik och

bördig. Den var som en Herrens lustgård.

Jag tror inte att Lot missaktade Abrahams Gud. Lot menade sig säkert vara lika bra som Abraham. Han hade ju dragit ut tillsammans med honom. Ändå var det något som saknades hos Lot. Han lade främst vikt vid vad han såg med sina egna ögon. Han hade inte förstått vad Guds kallelse innebar. Han valde Jordanslätten, och drog ner mot Sodom och Gomorra. Därifrån blev han sedan tvingad att fly.

"Och Herren sade till Abram, sedan Lot hade skilt sig ifrån honom: Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står, mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag giva åt dig och din säd för evärdlig tid."

Träda närmare Gud

Det var alltså Gud som visade åt Abraham det land han bestämt för honom. Det är mycket viktigt att vi ständigt träder närmare Gud, så att vi kan se igenom alla bedrägliga lockelser. Allt som vill dra oss ifrån centrum, från Jesus Kristus, från den första kärleken och den innerliga gemenskapen med Gud. Om inte Abraham trätt närmare Gud och bett för sin brorson, så hade också denne gått förlorad när Sodom och Gomorra förgjordes i eld. Men just därför att Abraham trädde närmare Gud, kunde han rädda Lot.

I Matteus sjunde kapitel läser vi: "Tagen eder till vara för falska profeter, som komma till eder i fårakläder, men invärtes äro glupande ulvar." Jesus undervisar här om falska profeter. Varför behövde han varna? En falsk profet uppträder på ett väldigt lurigt sätt. Han presenterar sig som Herrens representant. Hans lära och livsföring kan verka väldigt bra. Han

PREDIKAN AV BERNO WIDÉN

Abraham ägde något som Lot saknade. Abraham såg vad Gud lärde honom se. Han lät sig inte lockas av den fagra sodomsslätten, utan han trädde ständigt närmare Gud. Gudsmannen Elisa utförde ting som hans tjänare Gehasi misslyckades med. Hela hans liv låg i Guds hand, Gud handlade genom honom. Men har vi del av livet självt; i personlig överlåtelse, blir det resultat. Då kan Gud använda oss.

Hur ska man göra för att alltid vara brinnande i anden, fylld av Guds kärlek? Jesus har satt sig själv som förebild. Som han levde, så ska vi leva. Han var under sin vandring på jorden helt beroende av Fadern.

kanske predikar det rätta Gudsordet. Ändå säger Jesus att vi ska ta oss till vara för falska profeter.

Vi måste lära oss att se igenom det yttre skenet. Bibeln säger: *"Av deras frukt skolen I känna dem"*. Ingenting av våra gärningar kan åstadkomma frukt. Frågan är om vi kan förmedla oförgänglighet eller endast förgänglighet. Om det vi gör är dödande eller livgivande. Om den frukt vårt liv ger i sin tur kan ge liv åt någon annan. Då måste vårt liv vara överlåtet åt Jesus Kristus.

Jesus säger fortsättningsvis i samma kapitel: *"Alltså skolen I känna dem av deras frukt. Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skola på den dagen säga till mig: Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?"*

Kvinnan i Sunem

Har vi inte gjort mycket gott? Satsat tid och kraft? Många av oss satsar hela vårt liv i ideella insatser – för att bygga upp ett missionscenter, kanske. Många gånger menar vi oss göra så mycket gott som vi vill berömma oss av. *"Men då skall jag betyga för dem: Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, I ogärningsmän."*

Vi människor har alltid en Herre över våra liv. Vi tjänar alltid någon. Vi förvandlas i likhet med den som äger vårt hjärtas kärlek. Jesus säger: *"Jag är den gode herden. Jag känner mina får, och mina får känner mig."* En lejd herde överger fåren då det blir kris. Men den gode herden ger sitt liv för fåren.

I den andra Konungaboken, kapitel fyra, läser vi om gudsmannen Elisa. *"En dag kom Elisa över till Sunem. Där bodde en rik kvinna, som nödgade honom att äta hos sig; och så ofta han sedan kom ditöver, tog han in där och åt. Då sade hon en gång till sin man: Se, jag har förnummit att han som beständigt kommer hitöver är en helig gudsmän."*

Elisa hade inte sagt vem han var. Ändå hade han en utstrålning. Kvinnan förnam att han var en gudsmän. Hon gjorde i ordning ett rum åt honom på taket av sitt hus. Vi kan vidare läsa att hon av gudsmannen fick löfte om att få en son, efter att alltid ha varit barnlös. Och sonen föddes, enligt löftet. Efter några år blev sonen sjuk och dog. Kvinnan gick då upp med den döde pojken och lade

honom i Elisas säng. Sedan drog hon iväg till gudsmannen med det tunga beskedet om vad som hänt.

"Men när hon kom upp till gudsmannen på berget, fattade hon om hans fötter. Då gick Gehasi fram och ville driva henne undan; men gudsmannen sade: Låt henne vara, ty hennes själ är bedrövad; men Herren hade fördolt detta för mig och icke låtit mig få veta det. Och hon sade: Hade jag väl bett min herre om en son? Sade jag icke fastmer att du icke skulle inbilla mig något? Då sade han till Gehasi: Omgjorda dina länder och tag min stav i din hand och gå åstad; om du möter någon, så hälsa icke på honom, och om någon hälsar på dig, så besvara icke hans hälsning. Och lägg sedan min stav på gossens ansikte."

Elisa sände sin tjänare med mycket noggranna instruktioner. Han behövde avskildhet och koncentration för uppgiften. Han fick inte hälsa på någon under vägen; han fick inte låta något komma in som på något sätt kunde göra honom splittrad. Gehasi sprang iväg på sitt uppdrag och gjorde vad Elisa sagt: Han lade staven på pojkens ansikte. Ingenting hände. Det var för honom tydligen bara fråga om att lyda en order; ett uppdrag som inte var ett med hans eget liv och väsen. Om Gehasi hade satsat sitt liv med känsla och överlåtelse i Guds hand, hade naturligtvis resultatet också blivit annorlunda. Han rusade iväg och utförde det han lärt sig – och resultatet blev därefter.

När sedan Elisa kom in i huset och såg att gossen låg död i hans egen säng, gick han in och stängde dörren om dem båda och bad till Herren. *"Och han steg upp i sängen och lade sig över gossen, så att han hade sin mun på hans mun, sina ögon på hans ögon och sina händer på hans händer. När han så lutade sig ned över gossen, blev kroppen varm."*

Beroende av Gud – som Jesus

I denna skildring märker vi profetens totala engagemang. Med sitt allt överlämnar han sig i Guds hand. Det är egentligen inte Elisa som handlar, utan Gud handlar genom honom. När gossen vaknar upp till liv, ser vi också här skillnaden mellan att bara utföra en gärning och att leva ett överlåtet liv. En gärning kan inte åstadkomma något annat än död. Men har vi del av livet självt; i personlig överlåtelse, blir det resultat. Då kan Gud använda oss.

Hur ska man göra för att kunna leva detta liv; alltid vara brinnande i

anden, fylld av Guds kärlek? Man vill göra så mycket, men blir upptagen med så mycket annat, och det andliga livet förkvävs. Jesus vill undervisa oss; han har satt sig själv som vår förebild. Som han levde, så ska vi leva. När Jesus vandrade här på jorden var han helt beroende av sin Fader. Han tog inte ett steg utan att vara ledd av Fadern. Gud var med honom varje dag.

I Johannes evangeliums femte kapitel säger Jesus: *"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Sonen kan icke göra något av sig själv, utan han gör allenast vad han ser Fadern göra: ty vad han gör, det gör likaledes och Sonen."* På samma sätt är det med oss. Utan Jesus kan vi inte göra något. Han måste få leva igenom oss.

"Jag är vinträdet, I ären grenarna", sa Jesus i Joh 15. Vi måste ständigt träda närmre Gud; det är mera angeläget idag än någonsin förr. *"Gå in i din kammare, stäng igen din dörr"*. Låt aldrig det inre livet torka ut! Då kommer du att en dag nå målet.

Kommer du ihåg det första mötet du hade med Jesus? Kärleken som genomströmmade ditt liv. Jesus vill inte förminskas i våra liv. Han vill vara Herre. Han vill ständigt växa inom oss.

Jesus vill ha ditt hjärta

I Kolosserbrevet två läser vi: *"Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom och varen rotade i honom och låten eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning I haven fått; och överflöden i tacksägelse. Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga vishetslära, i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens makter och icke till Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter."*

Jesus vill ha det mest centrala i ditt liv: Ditt hjärta. Ingen behöver stå utanför gemenskapen med Gud. *"Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut"*. Dörren är öppen. Men erbjudandet gäller idag! Idag är frälsningens dag. Vi vet inte hur möjligheterna är i morgon. Vi vet inte vad som sker i framtiden. Men en sak vet vi: Idag hjälper Herren! Låt oss aldrig förlora visionen. Fäst blicken på Jesus; vårt oförgängliga mål och ovanskliga arv!

Gå till JESUS

Jesus kan ge dig en mening med ditt liv... Allenast hos Gud, söker min själ sin ro.

Det är Jesus själv som inbjuder människornas att komma till sig. Han säger: "Kommen till mig ni alla som arbetar och är betungade så skall jag giva eder ro".

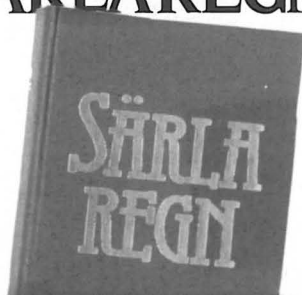
Vi behöver verkligen någon att få komma till i denna stressiga och oroliga värld.

Du kanske har undrat länge vem Du skall gå till... Gå till Jesus!



Maranatahälsningar
GERTRUD KARLSSON

SÄRLAREGN



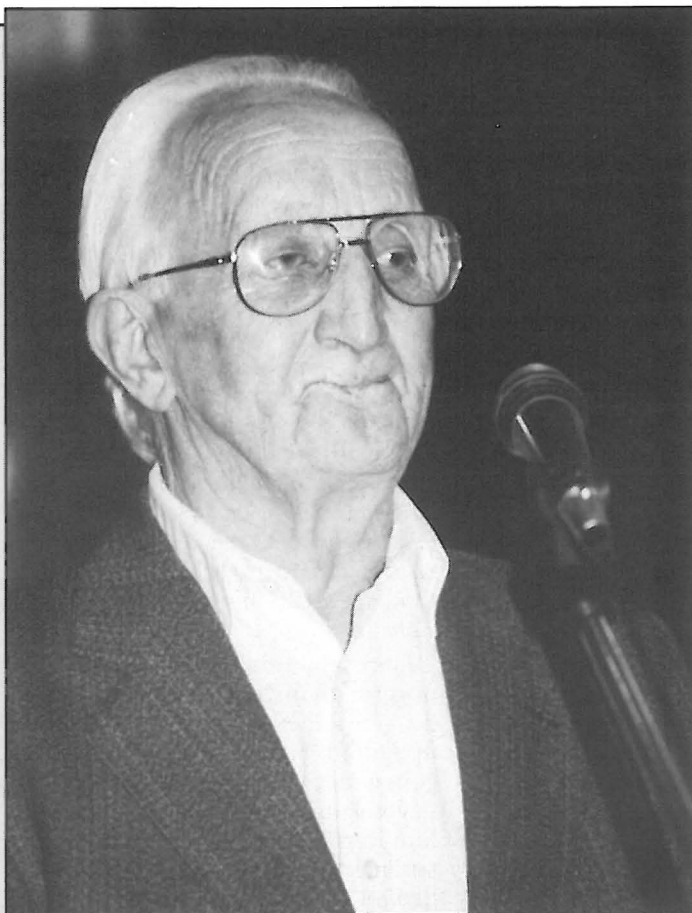
Inbunden i korallklotband

Pris: 110:-

- 684 väckelsesånger
- rekommenderad tonart

– Den största väckelsekristna sångsamlingen i Sverige –

Orderadress: MRM, Box 201 34, 161 02 Bromma



GEMENSKAPEN tar aldrig slut!

Gustav Larsson fick hembud den 13 maj i år. En pionjär och gudsman har lämnat oss i djup saknad. (Se artikel i nästa nr av MR)

**GUSTAV LARSSONS HÄLSNING
TILL MARANATASYSKONEN,
LÅNGFREDAG 1990:**

Det är underbart att möta Jesus. Då blir livet helt. Jag hade gått så många år och trälät i pingstförsamlingen, och kände att det fanns något mer att uppleva. Så läste jag i Apostlagärningarna om att man i församlingen hade allt gemensamt. Men det var ingen som förstod mig, för de satt fast i detta jordiska.

Så var jag med på ett möte i Örebro, och då kom Guds Ande så kraftigt; jag fick hela predikan över mig så att jag riktigt bröt samman. Men då kände jag glädjen – hur underbart det var att komma in bland syskonen i Maranataförsamlingen! Det var ett stort steg jag tog, men jag ångrar det aldrig – aldrig! Och den här gemenskapen fortsätter – den tar aldrig slut. Den fortsätter tills vi kommer hem.

Jag har tänkt så mycket på barnen

och skolan. Vi ser hur det är i samhället. Skolan har blivit en ogudaktig produkt. Vi ser det på dem som växer upp. Det är inte som det bör vara – långt därifrån. Jag är så glad, när jag ser barnen hemma – och barnen här i församlingen. Jag älskar er barn – av hela mitt hjärta; och önskar att vi ska få mötas en gång därhemma i himlen. Gud må välsigna er. Han har rikedomar att giva, står det. Underbara rikedomar. Ni behöver inte gå ut i världen för att få något att njuta av. Där är alltsammans avskum.

Du som inte är frälst, eller inte har upplevt andens dop, måste uppleva detta underbara med Jesus Kristus, om du ska få vara med i himlens fröjdesal, som vi sjunger om. Jag manar dig att böja dig för Jesus – vi behöver alla böja oss; vi har ännu inte fått allt som Jesus har att bjuda oss. Här finns mera att få. Mycket mera! Amen.

Pilgrimsskolan ger stor vinst!

Text: ELISABETH LINDROOS

ETT LÄSÅR har gått till ända. Här i Ljungsbro har Pilgrimsskolan haft sex elever i fyra olika årskurser. Ibland har vi också haft glädjen att ha barn från andra håll hos oss.

Det har varit ett år fyllt av arbete och möda, likaväl som av glädje. Det är ju så stort, att när krafterna tryter har vi en fader i himlen, som kan förnya och ge kraft att fortsätta.

VI HAR fått besök av bland annat en studierektor och en speciallärare, som ville se litet av vad våra elever kunde. De var helt nöjda med barnens resultat. Och hur skulle de kunna vara annat? Det är ju allom bekant, att den svenska skolan inte förmår lära alla barn de viktigaste grunderna ens.

Länsskolnämndsinspektorn tillsammans med rektor var också positiva när de gjorde en visit. "Vi vill inte förändra något, utan vi är bara intresserade av att se ert arbete." När vi avslutade höstterminen, gjorde vi det genom att inbjuda våra grannar till en julfest med julspele och mycket sång. Gästerna fick också tillfälle att vara med och stödja missionssarbetet. De kunde köpa dukar, näversaker och annat som vi själva tillverkat.

NU VAR DET det dags för sommaravslutning, och den hade vi här omdagen. Barnen sjöng sommarvisor, unisont, i stämmor och i kanon.



Verser lästes och tal hölls.

"Den blomstertid nu kommer" är en tradition vi har svårt att lämna, mest därför att sången har ett fint innehåll, liksom flera av våra andra sommarpsalmer som vi sjöng med glädje.

ALLRA SIST tonade sången ut, som handlar om den eviga sommar som väntar oss: "Jesus vi väntar, bruden han hämtar O, vilken skön härlighet. Är du då redo, när detta skall ske, när vi förvandlas och Jesus får se?"

Vi är tacksamma till Gud över dessa tillfällen att få visa på Hans väg. Vi är också tacksamma för Pilgrimsskolan. Det är inget lätt arbete, men ett arbete som ger oss alla stor vinst!

Glada elever på Jakobslund, tillsammans med sina lärarinnor Elisabet Lindroos och Märta Berg-Strömmare.

Nedan: Pilgrimsskolans avslutning i Stockholm, med glass, dricka och sång, under en bar himmel.





Reportage : ULLA NÄSHOLM, Dominikanska Republiken

SANTO DOMINGO en utmaning till mi

När 15-årige Joakim hamnade i ett dominikanskt fängelse var det en skandal som skakade Sverige. Press och andra massmedia reagerade, och resultatet blev att Joakim tillsammans med Berno – också svensk – släpptes tillsammans med Sandra 14 år och dominikanska.

Kvar blev Jeremias som gjordes till syndabock för det inträffade och medlemmarna i Comunidad Maranata anklagades för att smuggla droger till fängelset..... Grannar och bekanta har undrat och i ord och attityder kunde man spåra osäkerhet, rädsla och många frågor. Vad skulle man tro om kommuniteten, dess arbete, och människorna där.

Andra nöjde sig inte med att ifrågasätta, utan satte igång regelrätta kampanjer för att smutskasta och döma kommuniteten. Som rekvisit användes lögnar och intriger och det är näst intill omöjligt att spåra källor eller att ens någon vill stå för sina ord eller åsikter.

DEN 12 MAJ blev fyra av kommunitetens medlemmar i Santo Domingo tagna av polisen, anklagade för droghantering. Man hade hittat ett gram marijuana i en av matkassarna som kommunitetens medlemmar hade med sig till fångarna.

Att någon över huvud taget skulle gå till väga på ett sådant sätt för att föra in knark i fängelset är otänkbart. Det är det första. Dr Martinez Portorreal, försvarare, framhåller en annan sak:

– Ett gram marijuana som man påstått sig finna i matkassen är nästan ingenting. Man mäter helt enkelt inte marijuana i gram som det står i förhörsprotokollet och jag finner detta mycket anmärkningsvärt.

En tredje sak är att en av de poliser som undersöker allt material innan det kan föras in i fängelset, lyfte upp kassen och frågade: "Vems är den här kassen?" "Min", svarade Jeremias. Skulle han, eller någon över huvud taget, gjort så, om han visste att han lagt knark i kassen?

Emot sig hade Jeremias gamla papper. Han har suttit i fängelse i 11 månader, inblandad i ett bråk som ledde till att en av hans kamrater dödades. Ingen vill riktigt tro att en människa kan ändra sig och att Jeremias nu lever ett annorlunda liv tillsammans med kristna syskon i Comunidad Maranata.

Klart är, att någon lagt knark i kassen – antingen för att man trod-

de att ingen skulle undersöka kommunitetens kassar, och man så enkelt skulle få in knarket i fängelset. Det troligare är emellertid att någon lagt det i kassen för att misskreditera Comunidad Maranata.

Dr Portorreal ger uttryck för sin uppfattning:

– Det som hände uppfattar jag som en attack mot Comunidad Maranata och deras arbete i fängelset. Det troliga är att man vill förhindra och försvåra kontakten med fångarna genom att stämpla kommuniteten som förmedlare av droger.

Påtryckningar från massmedia och svenska myndigheter gjorde att svenskarna tillsammans med Sandra blev frisläppta, men den 29 maj frikände domstolen också Jeremias. Glädjen och lättnaden är givetvis stor, även om den skymms en aning över att åklagaren troligen överklagar domen och under den tiden måste Jeremias sitta kvar i fängelset.

DEMOKRATISKA VAL

Den 16 maj var det val i Dominikanska Republiken, bevakat av Jimmy Carter i sin nya roll som diplomatisk rådgivare och "påverkare" i många internationella frågor.

Ytligt sett var det lugnt och problemfritt, även om man överallt såg tungt beväpnade vakter, inklusive på bussarna. Efter valet kom foljdriktigt de sedvanliga beskyllningarna för valfusk och med hot om demonstra-

tioner och generalstrejker. Som svensk var man beredd på att allt kunde hända; från demonstrationer till strejker och inbördeskrig. Våra dominikanska vänner visade ingen oro, och lugnade oss med att det troliga är att det inte händer något alls i den vägen.

För att få bort tankarna kring valfusk, cirkulerade olika rykten. Man talade om hur sjuk Balaguer var, och envisa rykten ville göra gällande att han dött. Han står som valets segrare, och spekulationerna och ryktena användes som en avledande manöver eller en politisk fint. I skrivande stund finns det inga officiella tillkännagivanden om vem som vunnit valet...

Mitt i detta kaos ska rättvisa fungera, rättegångar hållas och lagar upprätthållas. Normalt är det besvärligt, men nu är det nästan omöjligt. Domare och åklagare tillsätts politiskt, vilket för svenskar verkar vara en besynnerlig ordning och som tydligt försvårar, eller rättare sagt, försämrar arbetet.

Ett antal människor hörde av sig till Comunidad Maranata i Santo Domingo, och någon hade också nedlåtit sig att ringa Arne Imsen i Stockholm för att varna för den advokat som kommuniteten hade. Med honom i spetsen, skulle inget vinnas och han borde sannerligen bytas ut mot en annan. Som vi uppfattade det, hade han fel politisk uppfattning och betecknades som "fiende till regeringen. Låt mig bara påminna om att landet är en demokrati och att allmänna val just hållits. Samt att Dr Martinez Portorreal är en ansedd och aktad förespråkare, och dessutom ordförande för Kommittén för mänskliga rättigheter....

DRIVOR MED SOPOR

Fattigdom och korruption med åtföljande svårigheter har försvagat landet och i viss mån gjort människorna apatiska eller i varja fall fatalistiska. Soporna hopar sig i drivor i de fattiga områdena. Mentaliteten är att regeringen borde göra något åt saken. Det område där vi bor är ett av de mest

O - sion!

utsatta.

En dag utspelades något som säger en del om hur människorna tänker och reagerar. Männen satt utanför sina små hus, spelade domino och hade en del synpunkter på vad som borde göras åt just sophanteringen. När jag kom förbi, nämnde de att gatan borde städas, vilket jag livligt höll med om och ivrade för. Det satt ju en hel del karlar som inte verkade ha särskilt mycket att göra. Kruket var bara att om något skulle ske utanför deras hus, skule JAG betala arbetet! En absurd tanke, det gällde sopor utanför deras hus, och där deras barn

sprang omkring. Med några timmars gemensamt arbete skulle man lösa problemet och minska smittfaran för de nakna barnen som lekte bland skräp och smuts. Men icke – om inte jag ville betala för arbetet, fick det vara, och romdrickande och dominospel fortsatte.

En av våra närmaste grannar har nyligen dött i aids, och flera är redan märkta av sjukdomen. Dominikanska Republiken har en av de högsta siffrorna i världen när det gäller aids. För ett par år sedan försvann en granne helt spårlöst och har till denna dag inte hittats eller hörts av....

Det är i denna miljö som Comunidad Maranata har sitt missionscenter och arbetar med alfabetisering och sjukvård. Några av barnen som kommer till skolan är störda, vanvårdade, och framför allt utan någon som helst fostran. Det är en mörk och dyster tavla som målas upp, och ändå är beskrivningen återhållsam. Jag avstår från att tolka känslor och förnimmelser av olika slag som in-

verkar och påverkar engagemang och insatser, och ibland får en att misströsta.

Utan att ha blicken riktad på vår herre Jesus Kristus, och med ett massivt stöd från missionsvänner i Sverige och Norge, skulle vi inte orka en dag!

Genom de möten som också hålls i missionscentret har vi sett människoliv bli förvandlade till vittnesbörd om vad Gud förmår. Vi fortsätter att verka och tror att Gud vill något ytterligare, även om vi ibland tycker att det går långsamt framåt.

FÄNGELSEMISSION

Huvuduppgiften är dock arbetet i fängelserna. Fallet med de tre exmilitärerna Carlos Peña Roa, Artemio Reyes Gonzalez och Marcelino Segura Medina, har där fått den största uppmärksamheten.

Genom Comunidad Maranata i Santo Domingo och ännu mer genom Arne Imsen i Stockholm, kom fallet upp till rättegång efter 11 år utan att någon rättegång hållits. Efter 15 år och en summarisk dom på 20 år, sitter exmilitärerna fortfarande fängslade. Kampen för dem har varit (och är) hård, och har kostat många uppoffringar och svårigheter. Det som drabbade kommuniteten här, var när dess grundare och pastor Arne Imsen fick inreseförbud i landet.

Fallet har många anmärkningsvärda detaljer, och efter att ha läst förhörprotokoll, varit med på rättegångar och hört diverse utlåtanden, måste man beteckna det som en rättsskandal. Hade ett starkare ord funnits, hade jag inte tvekat att använda det.

Alla legala möjligheter i Dominikanska Republiken är nu uttömda och sedan fallet varit uppe i högsta domstolen, har Arne Imsen nu vänt sig till internationella organ. Inom de närmaste dagarna reser pastor Arne Imsen tillsammans med dr Martinez Portorreal till Gen'ève för att i FN:s organ för mänskliga rättigheter ta upp fallet.

Innan dess har vi förhoppningen att de tre fångarna kan bli frigivna efter att ha suttit i 15 år. För närvarande väntas beslut från domstolen huruvida det kan bli tal om frihet eller om flera hinder ska forceras innan det kan bli aktuellt.

Fattigdom och korruption med åtföljande svårigheter har försvagat landet och i viss mån gjort människorna apatiska eller i varje fall fatalistiska. Soporna hopar sig i drivor i de fattiga områdena.



Foto: Jan Egil Hafsaahl

STÖD orättfärdig- hetens OFFER

Filemon
pg 428 85 19-4

Beställ
LÄTTSLÖP
Box 20134, 161 02 Bromma tel: 08-733 97 83

Lägg av allt som är till hinder

I Göteborg blåser väckelsens vindar. Allt oftare läser man i Göteborgsposten att Maranata-gruppen tillsammans med vänner från andra platser anordnar väckelsemöten. Richard är en av dem som blev så glad över att det fanns något som hette "väckelsemöte", och därför kom till mötena. Sedan har han aktivt engagerat sig i evangelisationsarbetet. Så här lät hans väckelsebudskap till göteborgarna i ett möte nyligen:

Text:
**RICKARD
LÖWSTEDT**



Det var härligt att bli frälst för sex år sedan, och det var underbart att möta Jesus. Men sedan följde år av tragik och problem. Jag vill inte att detta som hänt, ska ha varit förgäves. Jag tror att det är födslovändor. För vad? Vi vill ha väckelse, vi vill ju att Jesus ska få större plats i våra liv och i vår stad. Men varför? Är det bara för att vi ska kunna sitta och gotta oss med litet härliga sånger, sköna möten och trevliga människor? Naturligtvis har vi det, men det betyder att människor blir befriade från syndens bojar och band; från död till liv. Det är viktigt!

Det är faktiskt inte så självklart att man kommer till himlen ARBETA på er frälsning, står det i Skriften. Vad ska vi då göra? Jag skulle önska att de här mötena och kanske andra möten; bönemöten för längtande hjärtan här i vår stad blir startskottet för att Guds kraft åter ska få verka ibland oss. Inte efter några gamla traditioner eller nedtrampade stigar, utan på ett nytt sätt!

Man tänker ofta: Jag måste be. Jag måste upp klockan fem varje morgon och be till Gud. Jag måste läsa så och så många kapitel i bibeln, osv. Eller om vi sjunger de här sångerna, då kanske Guds ande kommer, osv. Jag vet inte om det är så. Vi får själva pröva. Men jag tror, mina kära vänner, att det står hinder i vägen. Jag tror inte att Gud är så komplicerad att han lämnar åt oss att lösa själva något svårlost problem om hur Hans kraft ska verka ibland oss.

Gud vill på ett enkelt sätt komma till oss och ge oss nåd, kärlek och glädje. Det ska vi sedan ge ut till vår omgivning, för att uppbygga varandra.

Det finns nog saker som står i vägen, kära vänner. Du kanske vet vilket hinder du har i ditt liv. Den där klumpen som ligger i hjärtat, som man liksom har blivit vän med under årens lopp, och nästan vill ha kvar. Det är något kärt problem som man alltid har haft – man bara är sådan!

Det måste bli ett slut på det här! Vi måste be till Gud att han hjälper oss att ge upp saker och ting i våra liv. Släppa de kära synderna som vi så omsorgsfullt sköter i vår lilla vrå där hemma. Rannsaka ditt eget liv, ta bort hindren som finns! Ingen annan kan säga vad det är, men jag tror att du själv vet. Ge upp hindren, och låt Guds kraft få flöda i ditt liv! Be till Gud, enkelt och härligt! Tacka Jesus för att han har korsfäst alla synder!

Gud vill att vi ska ha glädje och leva i hans närhet. Men vi gör det så svårt! Vi måste gå till honom med det här problemet. Vi kan inte klara det själva. Man kan sitta och diskutera i timmar om sina personliga problem. De blir inte lösta av det. **DU MÅSTE GÅ TILL JESUS!** Du måste gå till korset! Tänk på Jesu korsfästelse på Golgata. Tänk på att det gäller också dig, och det du bär på. Så kan Guds kraft bli förlöst ibland oss. Inte för att vi ska gotta oss och ha det bra. Men för att sanningen ska uppenbaras. Amen.

Tack för LIVET Du ger!

Hela församlingens lilla mor LISA WIKSTRÖM, fyller en outhärlig plats som förebedjare och själavårdare. Här sänder hon en hälsning till MR:s läsekrets.

Det mänskliga livets högsta levnadsform är att äga ett liv med Kristus. Att med ett profetiskt öga skåda in i tidens skeende. Att komma in i detta profetiska tillstånd. Att med Herrrens kraft få frambära ett budskap som är format av hans ledning, av hans Helige Ande – leva med att alltid bedja i sin Ande.

"Bedjen oavlåtligen." (1 Tess. 5:17)

Och när Herren lägger på bönebördor finns det också kraft och vila. Och våra ord till människor blir varma. De kommer från en värld som

är behärskad av Herren Jesus Kristus!

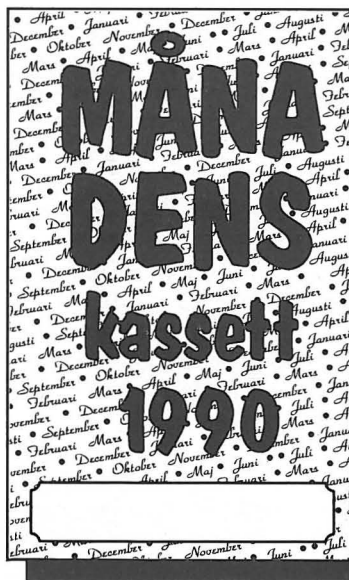
Vilken ofattbar nåd. Herren är nära!

"Så övergiv mig ej heller, o Gud, i min ålderdom, när jag varder grå, till dess jag får förtälja om din arm för ett annat släkte, om din makt för alla dem som skola komma." (Ps 71:18)

Det är några verser i Ps 71 som visar oss på vad som skedde i Guds hjärta. Han älskade och förlät!

Tack Jesus Kristus Guds son, du som blev vår förlösning från syndens gissel och elände!

Må din kärlek bryta loss hos oss, så vi förstår och uppskattar detta liv som du vill skapa i oss. Och vi hela dagen får tala om din rättfärdighet. "Ja, låt mig växa till alltmer, och trösta mig igen." (Ps 71:21)



Månadens Kasset!

Månadens kassett erbjuder ett aktuellt bibelstudium, väckelsemöte eller radioprogram till dig som prenumererar. En bibelstudiekassett kostar 30 kr plus porto, MEN PRENUMERATIONSPRISSET ÄR 250 KR/ÅR INKLUSIVE PORTO!

Fyll i talongen nedan, och sänd den till angiven adress, så kommer inbetalningskortet för prenumerationen tillsammans med kassetten!

MÅNADENS KASSETT:

JA, jag vill prenumerera och betalar när inbetalningskortet kommer (250:- /år)

Namn:

Adress:

Postnr:

Postadress:

Tel:

Orderadress: MÅNADENS KASSETT, Box 201 34, 161 02 Bromma, tel : 08 - 733 97 83

JAG ÄR JU BARN...

fortsättning från sidan 13

– Jesus Kristus är den bästa advokaten och han hjälpte mig ut ur fängelset och nu vill jag tjäna honom.

Men det var inte så lätt efter fängelsetiden. I kyrkorna var man mycket misstänksam mot Luz och ingen hälsade på henne eller pratade med henne.

– Det är något bättre nu, sedan man hört mitt vittnesbörd och vet att jag är frälst, säger hon försiktigt. Det är viktigt att visa Kristi kärlek, det tänkte jag på i början när ingen ville veta av mig.

Hon har ett brev från sin pastor som rekommendation och brevet förnyas för säkerhets skull var tredje månad.

Samlade ihop barnen

Men det var inte bara i församlingarna som det mötte problem i början. Luz Mila har ett hus (hennes man är död sedan nio år) där hon bodde med sina barn. Under fängelsetiden hade hennes far tagit hand om huset, sålt möblerna och kastat de fem barnen ut på gatan. Det var en besvikelse och kostade stor ansträngning att samla ihop barnen och att under mycket kamp få tillbaka sitt hus.

Fortfarande finns där knappt några möbler, men Luz Mila använder det i tjänst för Herren. Varje vecka bjuder hon fattiga, gamla människor på mat och varje fånge som kommer ut kan bo de första nätterna i hennes hus. Det finns utrymme, även om möblemanget inklusive sängar är litet. Tillsammans med Luz Mila och hennes fem barn bor också fadern.

– Jag vill ju visa Kristi kärlek till honom och hoppas att också han en dag skall bli frälst. Barnen är glada över den förändring de kan se hos mig.

– Min dröm är nu att skaffa ett hus till fångarnas barn. Någonstans för dem att bo och att gå i skola, det är vad jag hoppas.

Att man måste göra en praktisk insats och på ett konkret sätt visa sin kärlek till de hjälplösa och förlorade, det har Luz Mila förstått och visar det dagligen i sin tjänst för Jesus Kristus.

Hennes egen svåra bakgrund och personliga erfarenheter hjälper henne också att bättre förstå människorna och deras reaktioner.

Vi ber till Gud för Luz Mila och hennes arbete bland utslagna och behövande och tror att Gud skall välsigna och ge kraft att fortsätta framåt på den väg hon börjat.



Fasaden av det fruktade fängelset Viktoria.

VI SATT I LYXCELL...

fortsättning från sidan 3

de i två olika påsar; en för vardera fången. Sedan åkte vi till Victoria. På vägen dit gav jag ena påsen till Jeremia och sa åt honom att ge den till sin bror Eliseo. Den andra tog jag för att överlämna till Roa. Väl framma i fängelset, parkerade vi bilen, och ställde oss i kö för att skrivas in. Jag hade hela tiden min påse i handen. Jeremias gick och satte sig på en bänk, och ställde påsen på bänken bredvid sig. Jag vet inte om han då hade påsen under uppsikt. Han hade inte heller knutit ihop påsen. Det var säkert femton personer runt omkring honom.

Vid nästa etapp fick vi ställa matkassarna på en bänk där de skulle undersökas. Själva fick vi gå till ett rum intill för att visiteras. Under tiden hade vi naturligtvis ingen uppsikt över påsarna. Visiteringen tog ca tio minuter. I hallen där påsarna stod, var mycket folk; hälften poliser och hälften besökare.

Poliserna undersökte min påse, och fann inget utom maten som var packad i den. Jag hade dessutom haft min påse hopknuten med två stora, orörda knutar. Den påse Jeremias hade, stod öppen. Jeremias hann aldrig peka ut sin kasse, utan

en polis gick och hämtade just den kassen. Efter en stund lyfte han upp påsen och frågade: "Vems är den här kassen?" Då såg jag att Jeremias såg orolig ut.

Allt verkade ju konstigt. Jag gick fram och sa: "Det där är vår kasse." Då tittade de på oss. Två poliser högg tag i Jeremias och förde honom åt sidan och tog med sig påsen. Jag gick efter, och undrade vad som stod på. Det var ett väldigt tjatter, alla talade i munnen på varandra, så det gick knappt förstå vad de sa.

Efter en stund visade de oss en liten påse som de hade hittat i Jeremias kasse. Påsen innehöll mariujana, sa de. Jag vet inte om det stämmer, för jag vet inte hur mariujana ser ut.

Låg knarkpåsen öppet i kassen; inte inbakad i något annat?

– Den var inte instoppad i något. Allt annat: en påse ris, en påse bönor, fyra paket buljongtärningar och en tvål – allt låg packat för sig. Knark-påsen kunde inte vara instoppad där, utan låg öppet bredvid. Och så menar de att vi skulle smuggla in knark i fängelset! Helt klart måste det vara en provokation; någon slängde i knarket.

Varför?

– Man kan ha misstänkt att kassen var vår. På victoriafängelset är man ganska retade över att vi alltid kom

mer dit; de är störda av allt arbete vi gjort för de tre fångarna som suttit i femton år.

De är alltså störda över er humanitet?

– Jag misstänker det. Därefter blev vi stående i ett hörn, och fick inte röra oss under en kvart. Så frågade de om vi var ensamma. Då svarade jag att Joakim satt i ett hörn och väntade på oss. Då flög två uniformerade poliser iväg och hämtade honom. De bröt upp armarna på honom, och nästan lyfte honom upp i luften. Han var helt likblek. Han visste ju inte alls vad det här handlade om.

– Sedan blev vi kroppsvisiterade som aldrig förr. Man undersökte vartenda plagg vi hade, tittade i näsan och munnen. Poliserna var mycket provokativa mot Jeremias.

Efter kroppsvisiteringen tog de med mig ut till vår buss för att undersöka den. Jag fick vandra hela vägen inför allt folket iförd handbojor, åtföljd av ett tiotal tungt beväpnade poliser. I bussen låg Sandra, 14 år, och vilade när vi kom. De frågade om hon hörde till oss, och i och med att hon svarade ja, höll de också henne under uppsikt, men de satte aldrig handbojor på henne.

De undersökte bussen, och frågade mig syrligt: "Tala nu om vart du har gömt knarket. Vi vet att det finns här." Mycket folk samlades runt omkring bussen, tittade och undrade vad som stod på. Så satte man in Sandra och mig i bussen, sju – åtta beväpnade poliser klev också in, en polisman körde bussen fram till fängelsets ingång.

Sedan fick vi ställa oss bredvid Jeremia och Joakim. Vi fick stå i nästan tre timmar rakt upp och ned och bara vänta, med handbojor på oss. Vi förklarades misstänkta för att försöka smuggla droger in i fängelset. Eftersom ingen av oss erkände, var alla misstänkta.

Vi är väldigt kända på fängelset, många av fångarna vet ju att vi är kristna. Och när vi nu stod där, kom många och undrade. Och så basunerade man ut att "de där har försökt smuggla in droger i fängelset, därför får de stå där". Så höll man på. Det var väldigt olustigt, och skapade mycket misstänkar. Det var mycket kränkande.

Till slut använde man vår egen buss för fängstransport av oss till polishögkvarteret. Vi var alla tre killar hopkopplade med handbojor. Dessutom satt Sandra och fem poliser i bussen.

I polishögkvarteret togs vi ur bussen, och föstes två trappor upp till narkotikaroteln. I kontoret fanns ba-

ra civila poliser. De som eskorterade oss, fick berätta att vi var misstänkta för att ha försökt smuggla in knark i fängelset.

Så fick vi gå in i en cell. Det var vid fyra-femtiden på eftermiddagen. I den cellen fick vi sitta hela kvällen och hela natten.

Fick du någon försäkran om att Karin eller någon annan i gruppen var informerad om att ni var gripna?

– Nej, jag sa: "Jag måste få ringa och berätta för min familj vad som hänt, för de vet inte var jag finns. Jag har fem barn och fru hemma som är mycket oroliga, eftersom jag inte kommit hem eller hört av mig." Men jag fick inte göra det. Vi fick inte ha någon kontakt med omvärlden.

Bad du inte dem ringa och meddela att ni blivit gripna av polisen?

– Det gjorde jag också, men de svarade: "Vi får se senare". Men jag förstod ganska snart att Karin blivit informerad, för vi fick mat inskickad till oss från församlingen en timme eller två efter det att vi kommit till polishögkvarteret.

Hur upplevde du det när du satt där i cellen?

– Jag kände mig mest arg. Först att vi blivit så förnedrade inför alla människor, och utpekade som brottslingar. Jag tänkte, det här är något som misstänkliggör hela vårt arbete i Santo Domingo.

Hur kändes det att Karin och barnen inte kunde få kontakt med dig? – Det kändes jobbigt. Jag visste ju inte vilka följder omhändertagandet av oss skulle få. Om polisen skulle bege sig till storfamiljen och omhändertaga allesammans för förhör, om de skulle göra husrannsakan – jag visste ju ingenting om vad som skulle hända.

Morgonen efter kom polisen för att hämta Jeremia. Vi var på ett ställe för utlännningar. De skulle föra honom till det andra häktet för dominikaner. Det sägs vara tio gånger värre. Innan Jeremias gick ut, tog han av sig sina skor och sina jeans, och tog på sig ett par shorts som han hade med. Han förstod att om han hade skor och byxor med till den cellen, skulle han bli av med dem. Men just när han kom ut på gården, mötte han sin farbror som har hög rang inom polisen. Han beordrade att Jeremias skulle föras tillbaka till vår cell, till dess att allt var utrett och förhören avklarade. Han fick alltså komma tillbaka till oss.

Vad var syftet med att han skulle föras bort?

– De tänkte sätta honom i det häkte

där dominikanerna sitter. De andra fångarna som satt tillsammans med oss trodde att risken var stor att han skulle utsättas för misshandel. Idag förhöordes Jeremias av polisen. De förde ut honom på gården, men också idag kom hans farbror dit precis i den stunden! Och han sa: "Ska Jeremias förhöras, så ska det ske på kontoret." Då förde de honom tillbaka till kontoret, och han genomgick vanligt förhör. Han blev väldigt orolig när vi nu blev frisläppta, och han måste sitta kvar. Hans situation är svårare när vi inte finns kvar där.

De var mycket irriterade på polishögkvarteret för att det var så stor uppståndelse omkring detta. Det hade ringt folk från Sverige, och det hade kommit ut i nyhetsprogrammen också här i Santo Domingo att missionärer blivit omhändertagna.

Jeremia blev inte behandlad på samma sätt. Det är skrämmande. Jag är rädd för att han kommer att råka mycket illa ut.

Vad frågade man om vid förhöret?

– Man förhöorde mig ungefär en timme, och frågade först om alla personliga data; vad jag gör i landet, hur länge och hur många gånger jag varit här.

De frågade om jag kunde intyga att förhöret skett utan påtryckningar och utan fysiskt våld. Så frågade de om jag kunde läsa och tala spanska.

När de frågade mig vad jag gör i landet, berättade jag om vårt arbete, även om fängelsemissionen, orsaken till att vi åker till fängelset. Jag berättade även om läkarkonsultationen, att vi åker ut till fattiga områden tillsammans med inhemska läkare; att vi har skolarbete och alfabetiserar ett par hundra barn. De skrev ner vad jag sa, utan kommentarer.

Idag blev vi väldigt väl omhändertagna, och innan vi lämnade stället bad man om ursäkt för att detta hade hänt – "men tyvärr måste vi göra så här. Det här är en rutin" sa de. Då sa jag: "Men vad ska hända med Jeremias? Vi kan ju inte låta honom sitta här". "Han måste vara kvar här tills vidare", svarade polisen "för vidare utredning".

Sedan kom en civilklädd polis och hämtade oss, och vi blev körda i en fin sportbil – BMW, senaste sportmodellen! – till ett kontor i närheten av presidentpalatset. Vi fördes upp till en hög major, och däruppe träffade vi vår advokat Portorreal. Det blev vårt avsked från polishäktet. Där blev vi bjudan på kaffe, och fick så hämta vår buss. Sandra släpptes tillsammans med oss. Jeremias sitter ensam kvar.

LIVE inspelningar från

MARANATAFOLKETS KONFERENSER

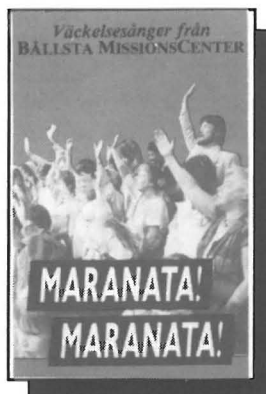
MARANATA! MARANATA!

SIDA A:

- MARANATA, MARANATA!
- SE DAGEN KOMMER
- DET VAR NÅDE, JA, NÅDE
- BORTOM MÄNEN
- FÖRUNDRAD JAG HÖR
- ORDET OM KORSET

SIDA B:

- UNDER JUBELSÅNG
- JESUS HAR FRÄLST MIN SJÄL
- ET HERLIG LIV
- DEN SOM VINNAR
- HIMLENS KONUNG
- SÅSOM HJORTEN TRÄNGTAR



ARNE IMSEN sjunger med församlingen:



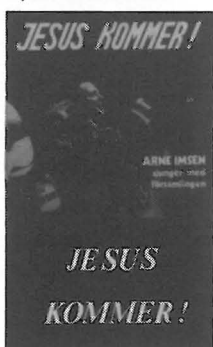
KB 118
Det gamla evangeliet



KB 115
O, du Guds käre son



KB 112
Och jag skall stämma in i sången



KB 107
Jesus kommer!

KB 121
Tryggare kan ingen vara



KB 116
Vilken Gud vi har



KB 111
Anden har sänt oss bud



65:-
+ porto

Orderadress: **MRM, Box 201 34, 161 02 BROMMA**

JA, sänd mig mot postförskott:

.....st KB 122st KB 118st KB 115st KB 111
.....st KB 121st KB 116st KB 112st KB 107

Namn:

Bostad:

Postnr: Tel:

Välkomna LAT

Kära vän, trogne förebedjare och medarbetare; Jesu nåd och frid! Åter har vi den underbara förmånen att kunna inbjuda till sommarkonferens på Humlegården, Latorp. Detta år blir det mellan den 14:e och 22 juli. Det är 23:e året vi inbjuder till sommarkonferens. Vår bön och förhoppning är att budskapet om Jesu tillkommelse, som i sanning är mera aktuellt och angeläget än någonsin förr, ska tona och genljuda genom var och en som kommer. Måtte vi alla bli budbärare; i liv och lära, för MARANATA, med allt vad det innebär!

NU ÄR DET SÄRLAREGNETS TID är mottot. Särilaregnet; det sista som faller för att skörden ska kunna mogna, innan den slutliga avbärningen sker. Världen har väl aldrig gått igenom sådana omvälvningar som just under detta sista år. Ideologiernas sammanbrott, omstrukturering av hela världspolitiken. Gamla murar rivs. Man vill ha en ny ekonomisk världsordning för att inte gå miste om möjligheterna till materiell välfärd. Den yttersta tidens levnadsvillkor kräver vår uppmärksamhet och förberedelse!

Vi inbjuder därför till en veckas samling omkring Guds Ord. Det gäller att hitta rätt i denna tid av förvirring och upplösning. Hur bör den kristna församlingen förhålla sig till staten, mode, musik och övrig kultur? Hur är det med ekonomiska, sociala, fackliga och partipolitiska frågor? Vi måste presentera evangelium, så att människor inte blir lurade med jippon,

mmen till ORP!



underhållning och optimistiska slagord och appeller som inte på något sätt har samband med vår Frälsare som anvisade sina lärjungar en enda väg: "Det må vara lärjungen nog om det går honom som hans mästare." Genom allt som händer anar vi att tidernas ände är inpå oss. "Nu är det såraregnet tid" – som aldrig förr upplever vi människornas behov av evangelium. Låt oss samlas och påminnas om vår kallelse i tiden för att bli skickliggjorda till tjänst!

Tack vare många trossyskons förenade uppoffringar kan vi detta år samlas i ett nytt konferenstält. Det finns på plats, och är till fullo betalt! Vi fortsätter frimodigt den väg vi för många år sedan slog in på när det gäller att närma oss det urkristna idealet för att lösa praktiska och ekonomiska problem. Kostnader för mat och husrum vill vi även fortsättningsvis ska täckas genom att var och en lägger det offer han känner sig manad att lägga. /2 Kor 8:12–15/. År efter år har vi fått uppleva Guds trofasthet.

MARANATAFOLKETS SOMMAR-KONFERENS tillämpar inga anmälningsavgifter, för vi önskar att alla ska kunna delta utan ekonomiska spärrar. I detta vill vi ständigt ta ytterligare steg för att så långt som möjligt nå det urkristna församlingslivet.

Till sommarkonferensen väntar vi hem från Santo Domingo vår utsända medarbetare Ulla Näsholm, som en längre period har kämpat där under speciellt påfrestande förhållanden, som hon säkert kommer att informera om under konferensen. Även Kirsti Asprusten som

sänts från storfamiljen i Brandbu, Norge, kommer att delge sina erfarenheter från en period i Santo Domingo.

I Dominikanska Republiken händer just nu många avgörande ting när det gäller våra fångna bröders sak, och utifrån detta konsekvenser för "fångvården" i hela landet. Vi har haft besök hos maranataförsamlingarna både i Sverige och Norge av ordföranden för Kommittén för mänskliga rättigheter i Dominikanska Republiken. Han har besökt ambassader och UD och förutom presentation av fångarnas sak och maranataförsamlingens del i deras kamp, gjort intensiva framstötter för att det inreseförbud till Dominikanska Republiken som vilar över Arne Imsen ska hävas. Den sociala delen av missionsarbetet har utvecklats kraftigt, genom att den mycket duktiga läkaren Doris Diaz, som under flera år varit vår trogna medhjälpare, nu anställts för missionens räkning.

Från Nordafrika kommer familjen Moussa och Noomi Abna Aissa, samt Lilian Dahlberg. I ett arbete där, vilket med nödvändighet måste ha underjordisk karaktär, växer en inhemsk, arabisk församling upp. Vilken nåd! Våra missionärer kommer säkert att ge oss den nödvändiga information och appell för att vi ständigt ska bära detta livsnödvändiga verk, detta existensberättigande för församlingen: MISSIONEN.

Förutom dessa våra missionärer, får vi även detta år förmånen att lyssna till Arne Imsens undervisning. Han har, som ingen annan dragit upp riktlinjerna för Guds folk i vår tid som vill söka sig tillbaka till ursprungligt

församlingsliv. I konferensannonsen kan du vidare informera dig om vittnen som medverkar.

Inför konferensen har vi mycket förberedande arbete att sköta. Har du tid över, är du varmt välkommen att hjälpa till med förekommande sysslor. Och kostnader för våra kära missionärers resor måste lösas ganska omgående. Naturligtvis måste även andra kostnader när det gäller exempelvis mat och logi förskottas. Inbetalningskortet (pg 37 50 50–2) som medföljer detta brev förmedlar din kärleksgåva till konferensen.

Låt oss påminnas om hur man vid uppförandet av tabernaklet; Guds hus i öknen, gjorde en insamling av material och upprop till tjänster för att detta Guds hus i öknen skulle kunna uppföras. Men det betonades gång på gång att endast de som hade ett därtill villigt hjärta skulle komma med gåvorna. Annars hade aldrig Gud accepterat byggnaden som plats för sin uppenbarelse. Så är det än idag. Vill vi uppleva Guds härlighet, måste det ske genom personliga offer. Men då blir också härligheten dess klarare.

Välkommen med din gåva i Jesu namn!

Maranatahälsningar


Gunno Andersson

KONFRONTATIONENS EVANGELIUM

– det enda som frigör
till frälsning!



Text:
GERTRUD JOHANSSON

Lärjungarna förlorade inte fattningen när förföljelsen kom. Genom Jesu klara undervisning, visste de att den skulle komma. Förföljelsen bekräftade för dem att de var på rätt väg. Och de bad inte om lindring i prövningen, utan om frimodighet att hålla ut. Det absolut viktigaste för dem, var att förkunna Guds Ord. Det Ord som kan föda människor in i Guds Rike!

Vi är födda in i Guds rike. Guds rike består av rättfärdighet, frid och glädje. Det står mycket om det här i bibeln, men detta upplever vi också. Vilket ljus det är i Guds rike; vilken härlighet och glädje! Och detta får vi erbjuda människorna. Så möts man av mörkret, konfrontationen och blir nästan slagen av häpnad över att människorna kan reagera med ett så våldsamt hat emot detta oerhörda som vi erbjuder dem. Hur kan de hata detta så?

Det är ju ett kärlekserbjudande ifrån Jesus själv till människan; att komma in i detta rike av rättfärdighet, frid och glädje. Men vi ser i Guds Ord att det stämmer. Det är två olika riken som konfronteras. När vi möter den här reaktionen, så är det oerhört viktigt att vi inte frestas att slå in på kompromissernas väg. Eller att på något sätt ställa upp på världens villkor att försöka bevisa vårt berättigande. Kanske frestas vi att på världens sätt bevisa att vi är många, vi är stora, vi har den här åsikten. Och försöker komma med evangelium på ett annat sätt för att slippa konfrontationen. Det får vi inte göra!

Jag blev så gripen, när jag i Apostlagärningarna 4 fick syn på hur första församlingen upplevde denna konfrontation. Johannes och Petrus hade blivit fängslade på grund av att de hade predikat och botat en människa. Då blev de

fasttagna och allvarligen förbjudna att tala i namnet Jesus.

Lärjungarna hade ju upplevt kraften i Jesu namn så oerhört, och ville ingenting annat än dela med sig till människorna. Och nu blev de förbjudna att tala i Jesu namn. Hur skulle de kunna annat än fortsätta?

Vi läser om hur lärjungarna då samlade sig och talade om vad som hänt, och vad som hade sagts till dem. Alla i församlingen böjde sina knän och bad till himmelens Gud. Vilken bön! Den står nedtecknad i Apostlagärningarna. Det de bad om, var inte att världen ska bli mildare och snällare mot dem på något sätt. Eller att de skulle slippa undan förföljelsen. De visste, på grund av Jesu undervisning att den skulle komma. "Så som de har gjort mot mig, så kommer de att göra mot eder", sa Jesus till dem.

De kom ihåg Jesu undervisning och var fyllda av Guds Ande, så de kunde se att det de upplevde stämde med vad de fått undervisning om. Och de bad: "...och nu Herre, se till deras hotelser och giv dina tjänare att de med all frimodighet må förkunna ditt ord".

De bad om frimodighet att fortsätta. Trots att de börjat uppleva förföljelse, ville de fortsätta! De förstod att det enda som håller, är att vi fortsätter; att vi inte nu, i det här läget, slår in på en annan väg; kompromissernas väg. Att vi inte förkunnar en annan Jesus.

Det är viktigt att vi förkunnar det evangelium som vi fått av Herren själv, därför det är det enda som kan frigöra och lösa människorna, och föda dem in i detta rike som består av rättfärdighet, frid och glädje.

När vi börjar gå korsets väg och förkunnar korsets evangelium, då kommer vi att möta konfrontationer. Det blir förföljelse. Men vi får på samma sätt bedja om frimodighet att gå vidare. Vi får inte ge efter för frestelsen att ge människorna ett annat evangelium, utan endast detta evangelium, det enda som kan frigöra människorna och föra dem in i detta rike av rättfärdighet, frid och glädje!

Det är vi som gör MIDNATTSROPET

CHEFREDD och
ANSVARIG UTGIVARE:



Finn Arne Imsen

REDAKTION och LAYOUT:



Per Arne Imsen



Stina Fridolfsson



Irene Dahlberg

SÄTTNING och MONTERING:



May Grethe Norberg



Anna Katrin
Gustafsson

TRYCKNING:



Mikael Eliasson

DISTRIBUTION:



Anita Eriksen

Box 20134, 161 02 Bromma, tel: 08-733 97 83, 28 75 15

Utkommer med 12 nummer om året.

Midnattsropets postgironummer: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: 60,- per år. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1990.

Omslagsbilder: Pressens Bild